

Sygn. akt I NO 4/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 kwietnia 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Antoni Bojańczyk (przewodniczący)
SSN Marek Dobrowolski
SSN Mirosław Sadowski (sprawozdawca)

w sprawie z odwołania J. S.

od uchwały Krajowej Rady Sądownictwa Nr (...)/2018 z dnia 11 października 2018 roku w przedmiocie przedstawienia wniosku o powołanie do pełnienia urzędu na cztery z siedmiu stanowisk sędziego sądu apelacyjnego w Sądzie Apelacyjnym w (...), ogłoszonego w Monitorze Polskim z 2018 roku, poz. 323
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych w dniu 9 kwietnia 2019 roku

- 1. uchyla zaskarżoną uchwałę w punkcie 2 co do J. S. i przekazuje sprawę do ponownego rozpoznania Krajowej Radzie Sądownictwa;**
- 2. umarza postępowanie w pozostałym zakresie.**

UZASADNIENIE

Uchwałą Nr (...)/2018 z dnia 11 października 2018 r. w przedmiocie przedstawienia wniosku o powołanie do pełnienia urzędu na cztery z siedmiu stanowisk sędziego sądu apelacyjnego w Sądzie Apelacyjnym w (...), ogłoszonych

w Monitorze Polskim z 2018 r., poz. 323, na podstawie art. 3 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o Krajowej Radzie Sądownictwa (Dz.U. z 2018 r., poz. 389 ze zm.), Krajowa Rada Sądownictwa przedstawiła Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej wniosek o powołanie Pana M. K., Pani M. M., Pana J. Ś. i Pana M. U. do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego sądu apelacyjnego w Sądzie Apelacyjnym w (...) (pkt 1) oraz nie przedstawiła Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej wniosku o powołanie Pani B. B., Pana P. H., Pani J. J., Pani J. S., Pana R. Ś., Pani I. W., Pani M. W. i Pani E. Z. do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego sądu apelacyjnego w Sądzie Apelacyjnym w (...) (pkt 2).

W uzasadnieniu Krajowa Rada Sądownictwa wskazała, że na siedem wolnych stanowisk sędziego sądu apelacyjnego w Sądzie Apelacyjnym w (...), ogłoszonych w Monitorze Polskim z 2018 r. pod poz. 323, zgłosili się: Pan R. B. - sędzia Sądu Okręgowego w Ł., Pani B. B. - sędzia Sądu Okręgowego w S., Pan P. H. - sędzia Sądu Okręgowego w P., Pani J. J. - sędzia Sądu Okręgowego w Ł., Pani I. J. - sędzia Sądu Okręgowego w Ł., Pan M. K. - sędzia Sądu Okręgowego w Ł., Pani M. M. - doktor habilitowany, profesor nadzwyczajny na Uniwersytecie (...), Pani J. S. - sędzia Sądu Okręgowego w S., Pan R. Ś. - sędzia Sądu Okręgowego w Ł., Pan J. Ś. - sędzia Sądu Okręgowego w Ł., Pan M. U. - sędzia Sądu Okręgowego w Ł., Pani I. W. - sędzia Sądu Okręgowego w Ł., Pani M. W. - sędzia Sądu Okręgowego w Ł., Pani E. Z. - sędzia Sądu Okręgowego w S..

Krajowa Rada Sądownictwa umorzyła postępowanie wobec Pana R. B. (uchwała nr (...)/2018 z 11 lipca 2018 r.) i Pani I. J. (uchwała nr (...)/2018 z 18 września 2018 r.), z uwagi na cofnięcie zgłoszeń.

W celu przygotowania sprawy do rozpatrzenia na posiedzeniu Rady, Przewodniczący Rady wyznaczył zespół, zawiadomił Ministra Sprawiedliwości o jego powołaniu oraz o sprawach indywidualnych przekazanych zespołowi w celu przygotowania ich do rozpatrzenia na posiedzeniu Rady. Minister Sprawiedliwości nie przedstawił opinii w trybie art. 31 ust. 2b ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o Krajowej Radzie Sądownictwa (Dz.U. z 2018 r., poz. 389 ze zm.; dalej: ustawa o KRS).

Na posiedzeniu 8 października 2018 r. zespół członków Krajowej Rady Sądownictwa zapoznał się ze zgromadzonymi w sprawie materiałami, które

przeanalizował, uznał je za wystarczające, przeprowadził naradę i postanowił bezwzględną większością głosów rekomendować Krajowej Radzie Sądownictwa przedstawienie Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej wniosków o powołanie Pana M. K. (2 głosy „za”, 0 głosów „przeciw”, 1 głos „wstrzymujący się”), Pana R. Ś. (2 głosy „za”, 0 głosów „przeciw”, 1 głos „wstrzymujący się”), Pana J. Ś. (3 głosy „za”, 0 głosów „przeciw”, 0 głosów „wstrzymujących się”) i Pana M. U. (3 głosy „za”, 0 głosów „przeciw”, 0 głosów „wstrzymujących się”) do pełnienia urzędu na stanowiskach sędziego sądu apelacyjnego w Sądzie Apelacyjnym w (...), ogłoszonych w Monitorze Polskim z 2018 r., poz. 323. Pozostali kandydaci nie uzyskali bezwzględnej liczby głosów: Pani B. B. (0 głosów „za”, 0 głosów „przeciw”, 3 głosy „wstrzymujące się”), Pan P. H. (0 głosów „za”, 0 głosów „przeciw”, 3 głosy „wstrzymujące się”), Pani J. J. (0 głosów „za”, 0 głosów „przeciw”, 3 głosy „wstrzymujące się”), Pani M. M. (1 głos „za”, 1 głos „przeciw”, 1 głos „wstrzymujący się”), Pani J. S. (0 głosów „za”, 0 głosów „przeciw”, 3 głosy „wstrzymujące się”), Pani I. W. (0 głosów „za”, 0 głosów „przeciw”, 3 głosy „wstrzymujące się”), Pani M. W. (1 głos „za”, 0 głosów „przeciw”, 2 głosy „wstrzymujące się”), Pani E. Z. (0 głosów „za”, 0 głosów „przeciw”, 3 głosy „wstrzymujące się”). Pani J. S. (dalej: Odwołująca się) podczas głosowania uzyskała 0 głosów „za”, 0 głosów „przeciw”, 3 głosy „wstrzymujące się”.

W posiedzeniu zespołu nie uczestniczył przedstawiciel Krajowej Rady Radców Prawnych, powiadomiony o jego terminie.

Krajowa Rada Sądownictwa wyjaśniła, że przedstawiając powyższe stanowisko zespół kierował się dyspozycją art. 35 ust. 1 i 2 ustawy o KRS, zgodnie z którym, jeżeli na stanowisko sędziowskie zgłosił się więcej niż jeden kandydat, zespół opracowuje listę rekomendowanych kandydatów, przy ustalaniu kolejności na liście kierując się przede wszystkim oceną ich kwalifikacji, a ponadto uwzględniając doświadczenie zawodowe, opinie przełożonych, rekomendacje, publikacje i inne dokumenty dołączone do karty zgłoszenia, a także opinię kolegium właściwego sądu oraz ocenę właściwego zgromadzenia ogólnego sędziów.

W uzasadnieniu stanowiska zespół członków Krajowej Rady Sądownictwa wskazał, że w niniejszym postępowaniu nominacyjnym poziom poparcia Kolegium Sądu Apelacyjnego w (...) i Zgromadzenia Przedstawicieli Sędziów Apelacji (...), a

także uzyskane przez kandydatów oceny kwalifikacji nie są miarodajne, ponieważ nie w każdym przypadku odzwierciedlają rzeczywisty poziom ich kwalifikacji. Na podstawie analizy całokształtu dokumentacji zgromadzonej w tym postępowaniu nominacyjnym zespół uznał, że wysokie, wyróżniające i odpowiadające wymogom orzekania w sądzie apelacyjnym kwalifikacje posiadają obecnie Pan M. K., Pan R. Ś., Pan J. Ś. i Pan M. U. Pozostali uczestnicy postępowania, tj. Pani B. B., Pan P. H., Pani J. J., Pani M. M., Pani J. S., Pani I. W., Pani M. W., Pani E. Z. są dobrymi kandydatami jednak nie wypełniają, ocenianych łącznie, kryteriów wyboru wymienionych w art. 35 ust. 2 pkt 1 i 2 ustawy o KRS w stopniu uzasadniającym przedstawienie Prezydentowi RP wniosków o ich powołanie do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego sądu apelacyjnego.

Krajowa Rada Sądownictwa stwierdziła, że kandydaci biorący udział w konkursie spełniają wymagania ustawowe określone w art. 64 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. - Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz.U. z 2018 r., poz. 23 ze zm.; dalej: p.u.s.p.). Rada podejmując niniejszą uchwałę kierowała się kryteriami wymienionymi w art. 35 ust. 2 ustawy o KRS i uwzględniła uzyskane przez kandydatów oceny kwalifikacji, doświadczenie zawodowe, opinie przełożonych, oceny ze studiów i egzaminu zawodowego oraz wyniki głosowania Kolegium Sądu Apelacyjnego w (...) i Zgromadzenia Przedstawicieli Sędziów Apelacji (...).

Krajowa Rada Sądownictwa stwierdziła, że po wszechstronnym rozważeniu całokształtu okoliczności sprawy Krajowa Rada Sądownictwa uznała, że z wnioskiem o powołanie do pełnienia urzędu na stanowiskach sędziego sądu apelacyjnego w Sądzie Apelacyjnym w (...) zostaną przedstawione kandydatury: Pana M. K., Pani M. M., Pana J. Ś. i Pana M. U.. Rada podzieliła stanowisko zespołu członków odnośnie kandydatur Pana M. K., Pana J. Ś., Pana M. U. oraz uznała, że z wnioskiem o powołanie zostanie przedstawiona także kandydatura Pani M. M. W ocenie Rady pozostali kandydaci, tj. Pani B. B., Pan P. H., Pani J. J., Pani J. S., Pan R. Ś., Pani I. W., Pani M. W., Pani E. Z. nie wypełniają, ocenianych łącznie, kryteriów wyboru wymienionych w art. 35 ust. 2 pkt 1 i 2 ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa w stopniu uzasadniającym przedstawienie Prezydentowi RP wniosków o ich powołanie do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego sądu apelacyjnego.

W uzasadnieniu uchwały Krajowa Rada Sądownictwa przedstawiła sylwetki wszystkich kandydatów wraz ze skrótem oceny kandydatów, sporządzonej na potrzeby niniejszego postępowania.

1. Pan M. K. urodził się 28 grudnia 1964 r. w Ł. W 1989 r. ukończył wyższe studia prawnicze na Wydziale Prawa i Administracji Uniwersytetu (...), uzyskując tytuł magistra z oceną dobrą. Po odbyciu w latach 1989-1991 aplikacji sądowej w okręgu Sądu Wojewódzkiego w (...), we wrześniu 1991 r. złożył egzamin sędziowski z oceną dobrą. Decyzją Ministra Sprawiedliwości z dniem 1 lutego 1992 r. został mianowany asesorem sądowym w Sądzie Rejonowym w Z., w którym orzekał początkowo w Wydziale Cywilnym, od 1 maja 1992 r. do 31 października 1992 r. równocześnie w Wydziale Cywilnym i Wydziale Ksiąg Wieczystych, od 1 listopada 1992 r. w Wydziale Cywilnym. Postanowieniem Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 14 czerwca 1993 r. został powołany do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego Sądu Rejonowego w Z. Orzekał w I Wydziale Cywilnym, przy czym z dniem 1 października 1999 r. powierzono mu pełnienie obowiązków Przewodniczącego tego Wydziału, a od 1 maja 2000 r. do 31 stycznia 2002 r. pełnił tę funkcję. Na podstawie decyzji Ministra Sprawiedliwości od 1 lutego 2002 r. do 31 stycznia 2004 r. został delegowany do pełnienia obowiązków sędziego w II Wydziale Cywilnym Sądu Okręgowego w Ł.. Postanowieniem Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 30 października 2003 r. został powołany do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego Sądu Okręgowego w Ł., w którym orzeka w II Wydziale Cywilnym. Od 1 grudnia 2012 r. do 2 kwietnia 2018 r. pełnił funkcję Zastępcy Przewodniczącego tego Wydziału. W latach 2014-2018, na podstawie decyzji Prezesa Sądu Apelacyjnego w (...), wielokrotnie orzekał w ramach delegacji na jednodniowych sesjach w I Wydziale Cywilnym tego Sądu. Z dniem 3 kwietnia 2018 r. został powołany do pełnienia funkcji Wiceprezesa Sądu Okręgowego w Ł. na okres sześciu lat. Obecnie pełni także funkcję Przewodniczącego XI Wydziału Wizytacyjnego tego Sądu. Kandydat podnosi kwalifikacje przez uczestnictwo w szkoleniach, organizowanych między innymi przez Krajową Szkołę Sądownictwa i Prokuratury.

Ocenę kwalifikacji Pana M. K. sporządziła Pani W. K. - sędzia Sądu Apelacyjnego w (...), która stwierdziła, że kandydat posiada dobrą znajomość

prawa cywilnego materialnego i procesowego oraz umiejętność stosowania prawa w praktyce. Umiejętność gromadzenia materiału dowodowego i właściwego podejmowania decyzji procesowych przekłada się na dobrą sprawność postępowania w sprawach przydzielonych do referatu opiniowanego. W ocenie sędzi wizytator stwierdzone uchybienia nie zmieniają tej oceny, a terminowość sporządzania uzasadnień przez Pana M. K. jest do zaakceptowania. Niżej, zdaniem opiniującej, należy ocenić stabilność jego orzecznictwa, która wynika ze zbyt krótkich i niepogłębionych uzasadnień orzeczeń. Brakuje w nich również dbałości o zrozumiałość wywodów w motywach orzeczeń i wykazanie zasadności wyrażanych poglądów w ustalonym konkretnym stanie faktycznym, z odniesieniem do dorobku judykatury i doktryny. W konkluzji opiniująca stwierdziła, że mimo wskazanych zastrzeżeń Pan M. K. spełnia wymogi do ubiegania się o stanowisko sędziego Sądu Apelacyjnego w (...).

2. Pani M. M. urodziła się 20 sierpnia 1974 r. w P.. W 1998 r. ukończyła wyższe studia prawnicze na Wydziale Prawa i Administracji Uniwersytetu (...), uzyskując tytuł magistra z oceną bardzo dobrą.

Po odbyciu w latach 1998-2001 aplikacji sądowej w okręgu Sądu Okręgowego w P., w kwietniu 2001 r. złożyła egzamin sędziowski z oceną dobrą. W latach 1998-2002 odbywała stacjonarne studia doktoranckie w Katedrze Postępowania Cywilnego Uniwersytetu (...). Od 1 grudnia 2002 r. jest zatrudniona w Katedrze Postępowania Cywilnego II Wydziału Prawa i Administracji Uniwersytetu (...), kolejno na stanowisku asystenta (do 18 maja 2003 r.), adiunkta (od 19 maja 2003 r. do 31 grudnia 2014 r.), profesora nadzwyczajnego (od 1 stycznia 2015 r.). Uchwałą Rady Wydziału Prawa i Administracji Uniwersytetu (...) z 11 kwietnia 2003 r. na podstawie przedstawionej rozprawy doktorskiej pt.: „Rozstrzygnięcia sądu kasacyjnego (...)” uzyskała stopień naukowy doktora nauk prawnych w zakresie prawa. W 2006 r. prowadziła wykład z zakresu postępowania cywilnego na Wydziale Prawa i Administracji Uniwersytetu (...). Uchwałą Rady Okręgowej Izby Radców Prawnych w [...]. z 26 września 2006 r. została wpisana na listę radców prawnych. Zawód radcy prawnego wykonywała w indywidualnej kancelarii radcy prawnego w Ł. od grudnia 2007 r. do grudnia 2009 r. i od 30 listopada 2011 r. do 28 grudnia 2011 r. oraz wykonuje go obecnie, od 1 maja 2015

r. W 2008 r. odbyła staż naukowy na Wydziale Prawa Uniwersytetu w B. (Włochy), a w 2009 r. na Wydziale Prawa Uniwersytetu (...) (Włochy). Uchwałą Rady Wydziału Prawa i Administracji Uniwersytetu (...) z 22 listopada 2013 r. na podstawie przedstawionej rozprawy habilitacyjnej pt.: „Zasada instancyjności (...)” uzyskała stopień naukowy doktora habilitowanego nauk prawnych w zakresie prawa - postępowania cywilnego. Na Wydziale Prawa i Administracji Uniwersytetu (...): w roku akademickim 2014/2015 była kierownikiem kursu dokształcającego dla sędziów z zakresu postępowania cywilnego w sprawach rodzinnych; od 2015 r. pełni funkcję kierownika merytorycznego studiów podyplomowych „Prawo rodzinne z elementami psychologii”, które w roku akademickim 2015/2016 były prowadzone na zlecenie Krajowej Szkoły Sądownictwa i Prokuratury dla pracowników wymiaru sprawiedliwości; od maja 2017 r. kieruje merytorycznie projektem „Prawo gospodarcze i cywilne dla kadr sądów powszechnych apelacji (...) i (...)”; od czerwca 2017 r. jest kierownikiem merytorycznym projektu „NKCK - nadzór nad komornikami i czynnościami komorników oraz kontroli finansowej kancelarii komorniczych - szkolenia dla kadr sądów rejonowych”. W latach 2016-2017 była członkiem Państwowej Komisji Egzaminacyjnej do przeprowadzenia egzaminu komorniczego obejmującego obszar właściwości Izb Komorniczych w [...]. i w [...]. Ponadto prowadziła szkolenia, w tym dla aplikantów adwokackich, radcowskich, komorniczych oraz dla radców prawnych. Uczestniczyła w licznych ogólnopolskich i międzynarodowych konferencjach naukowych, w tym wielokrotnie także jako referent. Jest autorką licznych publikacji, głównie z zakresu postępowania cywilnego oraz czterech glos do orzeczeń Sądu Najwyższego i Trybunału Konstytucyjnego. W związku z pracą naukowo-badawczą uzyskała szereg nagród i wyróżnień, w tym kilkakrotnie nagrody indywidualne Rektora Uniwersytetu (...). Kandydatka podnosi kwalifikacje przez uczestnictwo w szkoleniach organizowanych w ramach samorządu radcowskiego.

Ocenę kwalifikacji Pani M. M. sporządził Pan W. S. - sędzia Sądu Apelacyjnego w (...), który stwierdził, że spełnia ona wymogi formalne i merytoryczne uprawniające do ubiegania się o powołanie na stanowisko sędziego sądu apelacyjnego. Ocena kwalifikacji kandydatki na skutek jej pisemnego oświadczenia z 27 kwietnia 2018 r. oparta została wyłącznie na podstawie art. 64 §

2 pkt. 2 p.u.s.p. w związku z art. 57a § 5 i art. 57g tej ustawy i nie obejmuje w zasadzie jej aktywności zawodowej jako radcy prawnego, poza odwołaniem się do skutecznej skargi konstytucyjnej sporządzonej i złożonej przez opiniowaną działającą w charakterze pełnomocnika osoby fizycznej bowiem przepisy prawa nie regulują sytuacji, gdy kandydat mógłby ubiegać się o powołanie na stanowisko sędziego z dwóch różnych podstaw prawnych. Opiniujący wskazał, że dla potrzeb sformułowania wniosków końcowych oceny uwzględniono podstawową aktywność zawodową kandydatki dotyczącą działalności naukowo-dydaktycznej na Wydziale Prawa i Administracji Uniwersytetu (...) oraz jej zainteresowania koncentrujące się na postępowaniu cywilnym *sensu largo*, czego wyrazem jest bogaty dorobek naukowy w formie artykułów, monografii, komentarzy, glos i opinii. Opracowania naukowe opiniowanej przedstawione do oceny mają niewątpliwie inspirujący charakter nie ograniczając się do rozwiązywania skomplikowanych zagadnień prawnych, często na poziomie ustrojowym i prawno-konstytucyjnym, ale ich autorka przedstawia także postulaty *de lege ferenda* pod adresem ustawodawcy, niekiedy dyskusyjne, co w żadnym razie nie umniejsza ich wartości merytorycznej. Sędzia wizytator zauważył, że znaczna część dorobku naukowego kandydatki dotyczy wąskich zagadnień prawnoprocesowych, które wykraczają poza kognicję sądów apelacyjnych, bądź mogą mieć w praktycznym stosowaniu prawa mniejsze znaczenie. Dotyczy to zwłaszcza zagadnień prawnoustrojowych, postępowania egzekucyjnego, postępowania arbitrażowego, postępowania kasacyjnego przed Sądem Najwyższym. Dodał, że prace naukowe opiniowanej w zasadzie nie odnoszą się do zagadnień z zakresu materialnego prawa cywilnego będącego źródłem praw podmiotowych i prawnomaterialnych roszczeń. Z opinii Rektora Uniwersytetu (...) z 22 maja 2018 r. wynika, że działalność dydaktyczna opiniowanej obejmuje w zasadzie wyłącznie zajęcia z zakresu postępowania cywilnego. Na bliższe zainteresowania prawem cywilnym materialnym może wskazywać objęta w 2015 r. funkcja kierownika studiów podyplomowych „Prawo rodzinne z elementami psychologii” oraz prowadzenie od maja 2017 r. merytorycznie projektu „Prawo gospodarcze i cywilne” dla kadr sądów powszechnych. Doświadczenie w zakresie stosowania prawa materialnego w praktyce opiniowana mogła nabyć w okresie aplikacji sądowej zakończonej

egzaminem sędziowskim, oraz w związku z podjętą działalnością gospodarczą w formie kancelarii radcy prawnego. W konkluzji sędziego wizytator stwierdził, że zważywszy na to, że przepis art. 64 § 2 pkt 2 p.u.s.p. nie wymaga od kandydata będącego pracownikiem polskiej szkoły wyższej i posiadającego tytuł naukowy profesora albo stopień naukowy doktora habilitowanego nauk prawnych wykazania doświadczenia w praktycznym stosowaniu prawa, natomiast ocena kwalifikacji kandydata obejmuje osiągnięcia naukowe, rodzaj i jakość publikacji, opinie recenzentów, jakość opinii prawnych bądź innych dokumentów związanych z tworzeniem lub stosowaniem prawa, należy stwierdzić, że Pani M. M. spełnia wymogi ustawowe i posiada kwalifikacje do ubiegania się o powołanie na stanowisko sędziego Sądu Apelacyjnego w (...). W miejscu stałego zatrudnienia na Uniwersytecie (...) oceniana jest jako osoba odpowiedzialna, sumienna i obowiązkowa. Podobna ocena wynika z dołączonych rekomendacji sędziów Sądu Najwyższego Pani A. P. i Pana H. P.

Pani M. M. wniosła uwagi do oceny kwalifikacji sporządzonej przez sędziego Sądu Apelacyjnego w (...) Pana W. S. Zdaniem kandydatki sporządzona ocena kwalifikacji nie odpowiada kryteriom ustawowym ponieważ nie dokonano oceny jej publikacji z punktu widzenia ich rodzaju i jakości, a wybiórcze pozycje opatrzone komentarzem z perspektywy ich znaczenia praktycznego oraz przydatności z punktu widzenia zakresu kognicji sądu apelacyjnego. Natomiast większość pozostałych publikacji została jedynie opisana na podstawie sporządzonej przez nią charakterystyki dorobku naukowego, bez sięgania do tekstu źródłowego. Opiniowana dodała, że z punktu widzenia rodzaju publikacji, w jej dorobku występują wszystkie znane pozycje, od monografii i komentarzy, po artykuły i glosy. Zatem nie cechuje go jednorodność formy. Ponadto pełnienie funkcji redaktora naukowego wymaga znajomości całości problematyki poruszanej w danej publikacji, z uwagi na konieczność merytorycznej weryfikacji treści zawartych przez innych autorów, wśród których byli również sędziowie. Jakość publikacji to inaczej ich poziom merytoryczny. Kandydatka nie zgadza się z oceną jej publikacji dokonaną przez sędziwego wizytatora, który w jej ocenie pominął istotną część zawartości niektórych jej prac. Zdaniem Pani M. M. konkluzja oceny, że znaczna część mojego dorobku naukowego dotyczy wąskich zagadnień

prawnoprocesowych, które wykraczają poza kognicję sądów apelacyjnych albo mają w praktyce orzeczniczej mniejsze znaczenie jest nieuprawniona, a przecie wszystkim wykracza poza ustawowe kryteria oceny.

3. Pan J. Ś. urodził się 7 października 1968 r. w Ł. W 1993 r. ukończył wyższe studia prawnicze na Wydziale Prawa i Administracji Uniwersytetu (...), uzyskując tytuł magistra z oceną bardzo dobrą. Po odbyciu w latach 1993-1995 aplikacji sądowej w okręgu Sądu Wojewódzkiego w (...), we wrześniu 1995 r. złożył egzamin sędziowski z oceną bardzo dobrą. Decyzją Ministra Sprawiedliwości z dniem 20 października 1995 r. został mianowany asesorem sądowym w Sądzie Rejonowym w Ł., w którym orzekał w II Wydziale Cywilnym. Postanowieniem Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 21 lipca 1997 r. został powołany do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego Sądu Rejonowego w Ł. Orzekał nadal w II Wydziale Cywilnym tego Sądu. Z dniem 1 stycznia 2000 r. został przeniesiony do wykonywania obowiązków w XXV Wydziale Cywilno-Karnym (...) Sądu Rejonowego w Ł. i powierzono mu pełnienie obowiązków Przewodniczącego tego Wydziału. Decyzją Ministra Sprawiedliwości z dniem 1 lipca 2000 r. został przeniesiony na stanowisko sędziego Sądu Rejonowego w Ł.. Z tym samym dniem powierzono mu pełnienie obowiązków Przewodniczącego VII Wydziału Cywilno-Karnego Sądu Rejonowego w Ł.. Z dniem 1 maja 2001 r. został powołany do pełnienia funkcji Przewodniczącego tego Wydziału. Od 1 października 2001 r. do 31 sierpnia 2004 r. pełnił funkcję Przewodniczącego VII Wydziału Grodzkiego Sądu Rejonowego w Ł.. Od 1 kwietnia 2003 r. orzekał dodatkowo w I Wydziale Cywilnym Sądu Rejonowego w Ł., przy jednoczesnym zachowaniu obowiązków w VII Wydziale Grodzkim. Z dniem 1 września 2004 r. został powołany do pełnienia funkcji Wiceprezesa Sądu Rejonowego w Ł., na okres czterech lat. Postanowieniem Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 20 lutego 2008 r. został powołany do pełnienia urzędu stanowisku sędziego Sądu Okręgowego w Ł. Decyzją Ministra Sprawiedliwości z dniem 3 marca 2008 r. został delegowany do pełnienia obowiązków sędziego w Sądzie Rejonowym w Ł. na czas sprawowania funkcji Wiceprezesa tego Sądu. W Sądzie Okręgowym w Ł. orzekał w I Wydziale Cywilnym i w III Wydziale Cywilnym Odwoławczym (od 1 lipca 2009 r.). Z dniem 1 stycznia 2010 r. powierzono mu pełnienie obowiązków Kierownika Sekcji

Zażaleniowej w III Wydziale Cywilnym Odwoławczym Sądu Okręgowego w Ł., a od 1 lipca 2010 r. do 31 grudnia 2017 r. pełnił tę funkcję. Z dniem 1 sierpnia 2015 r. został powołany do pełnienia funkcji sędziego wizytatora do spraw egzekucyjnych Sądu Okręgowego w Ł., na okres czterech lat. Z tym samym dniem został przeniesiony do wykonywania obowiązków służbowych w XI Wydziale Wizytacyjnym tego Sądu. W latach 2015-2018 na podstawie decyzji Prezesa Sądu Apelacyjnego w (...), wielokrotnie orzekał w ramach delegacji na jednodniowych sesjach w I Wydziale Cywilnym tego Sądu. Kandydat podnosi kwalifikacje przez uczestnictwo w szkoleniach, organizowanych między innymi przez Krajową Szkołę Sądownictwa i Prokuratury.

Ocenę kwalifikacji Pana J. Ś. sporządził Pan K. D. - sędzia wizytator Sądu Apelacyjnego w (...), który stwierdził, że kandydat posiada dobrą znajomość prawa cywilnego materialnego (szeroko rozumianego) i procesowego oraz umiejętność stosowania prawa w praktyce. Wypracowana przez opiniowanego technika pracy sędziowskiej pozostaje na bardzo dobrym poziomie. Posiada on umiejętność oceny materiału dowodowego i dostrzega istotę problematyki prawnej rozstrzyganych spraw. Charakteryzuje go wnikliwość w rozpoznawaniu problemów prawnych, sumienność i obowiązkowość. Terminowość sporządzania uzasadnień orzeczeń jest bardzo dobra, a konstrukcja uzasadnień nienaganna. Stabilność orzecznictwa kandydata również należy ocenić, jako bardzo dobrą. W konkluzji sędzia wizytator stwierdził, że Pan J. Ś. posiada wiedzę fachową i przygotowanie zawodowe uzasadniające przedstawienie jego kandydatury na stanowisko sędziego Sądu Apelacyjnego w (...).

4. Pan M. U. urodził się 20 maja 1966 r. w S.. W 1990 r. ukończył wyższe studia prawnicze na Wydziale Prawa i Administracji Uniwersytetu (...), uzyskując tytuł magistra z oceną dobrą. Od września 1990 r. do listopada 1990 r. był kuratorem sądowym dla nieletnich w III Wydziale Cywilnym Sądu Rejonowego w S.. Po odbyciu w latach 1990-1992 aplikacji sądowej w okręgu Sądu Wojewódzkiego w S., we wrześniu 1992 r. złożył egzamin sędziowski z oceną bardzo dobrą. Decyzją Ministra Sprawiedliwości z dniem 1 listopada 1992 r. został mianowany asesorem sądowym w Sądzie Rejonowym w S., w którym orzekał w Wydziale Karnym. Postanowieniem Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 10 maja 1994 r.

został powołany do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego Sądu Rejonowego w S. Orzekał w II Wydziale Karnym tego Sądu, pełniąc od 1 listopada 1994 r. do dnia 31 grudnia 1997 r. funkcję Przewodniczącego Wydziału. Na podstawie decyzji Ministra Sprawiedliwości: od 16 lutego 1996 r. do 30 czerwca 1996 i od 20 lipca 1996 r. do 30 czerwca 1997 r. i od 1 sierpnia 1997 r. do 31 stycznia 1998 r. był delegowany do pełnienia obowiązków sędziego w Sądzie Wojewódzkim w S.. Orzekał w Wydziale Karnym tego Sądu. Postanowieniem Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 6 listopada 1997 r. został powołany do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego Sądu Wojewódzkiego w S.. Orzekał w II Wydziale Karnym tego Sądu. Decyzją Ministra Sprawiedliwości z dniem 1 marca 2001 r. został przeniesiony na stanowisko sędziego Sądu Okręgowego w P.. Orzekał w V Wydziale Karnym Odwoławczym tego Sądu. Od 1 kwietnia 2001 r. do 16 lutego 2003 r. pełnił funkcję wizytatora do spraw karnych w Sądzie Okręgowym w P., zaś od 17 lutego 2003 r. do 1 stycznia 2009 r. pełnił funkcję sędziego wizytatora do wykonywania czynności nadzoru w sprawach z zakresu obrotu zagranicznego. Decyzją Ministra Sprawiedliwości z dniem 11 kwietnia 2011 r., na własny wniosek, został przeniesiony na stanowisko sędziego Sądu Okręgowego w Ł., w którym podjął obowiązki orzecznicze w XVIII Wydziale Karnym. W latach 2012-2017 na podstawie decyzji Prezesa Sądu Apelacyjnego w (...), wielokrotnie orzekał w ramach delegacji na jednodniowych sesjach w II Wydziale Karnym tego Sądu. Z dniem 3 lutego 2014 r. został powołany do pełnienia funkcji sędziego wizytatora do spraw karnych Sądu Okręgowego w Ł., na okres czterech lat. Z tym samym dniem został przeniesiony do wykonywania obowiązków służbowych w XI Wydziale Wizytacyjnym Sądu Okręgowego w Ł. Jednocześnie orzekał nadal w XVIII Wydziale Karnym tego Sądu. Od 1 grudnia 2015 r. do 31 stycznia 2018 r. pełnił obowiązki Rzecznika Prasowego Sądu Okręgowego w Ł. do spraw karnych. Na podstawie decyzji Ministra Sprawiedliwości od 1 stycznia 2018 r. do 30 czerwca 2018 r. był delegowany do pełnienia obowiązków sędziego w Sądzie Apelacyjnym w (...), w którym orzekał w II Wydziale Karnym. Kandydat podnosi kwalifikacje przez uczestnictwo w szkoleniach, organizowanych między innymi przez Krajową Szkołę Sądownictwa i Prokuratury.

Ocenę kwalifikacji Pana M. U. sporządziła Pani I. D. - sędzia wizytator Sądu

Apelacyjnego w (...), która stwierdziła, że wyniki pracy kandydata obrazowane danymi statystycznymi w aspektach: obciążenia wykonywanymi zadaniami orzecznictwymi, sprawności procedowania, efektywności podejmowanych czynności, ich terminowości, a także stabilności orzecznictwa ocenić należy jako bardzo dobre. Jeśli chodzi o pracę opiniowanego - w okresie objętym oceną - w XVIII Wydziale Karnym Sądu Okręgowego w Ł. to bardzo dobre efekty pracy osiągał on przez odpowiednie merytoryczne przygotowanie do rozpoznania spraw, podejmowanie właściwych działań procesowych i organizacyjnych przed rozprawą i w toku rozprawy - wydawanie zarządzeń uzupełniających, wyznaczanie posiedzeń przygotowawczych, korzystanie z instytucji przerw w rozprawie, rzadko - odraczanie rozprawy. Wnioski o bardzo dobrej jakości orzecznictwa kandydata należy odnieść także do jego pracy w Sądzie Apelacyjnym w (...), ponieważ od początku procedowania w II Wydziale Karnym tego Sądu, żadna z kasacji wniesionych w sprawach, w których orzekał on jako sprawozdawca nie została uwzględniona. Opiniująca podkreśliła, że wśród spraw objętych referatem kandydata znajdowały się sprawy o znacznym stopniu złożoności faktycznej i prawnej, wynikającym z obszerności materiału dowodowego oraz wieloosobowe, wielotomowe, wieloprezydentowe. Przeprowadzona analiza akt spraw również upoważnia do wniosku o wysokim poziomie merytorycznym pracy opiniowanego. Protokoły rozpraw i posiedzeń w omawianych sprawach są kompletne, przejrzyste, zachowano wymogi proceduralne, wskazywano podstawy prawne rozstrzygnięć, właściwie je uzasadniano, rozprawy prowadzone były sprawnie. Uzasadnienia orzeczeń odzwierciedlały wysoki poziom wiedzy prawniczej opiniowanego. Były szczegółowe, kompletne. Uchybienia stwierdzone w trakcie badań aktowych miały charakter sporadyczny i nie cechowała ich istotność. W konkluzji sędzia wizytator stwierdziła, że Pan M. U. spełnia wszystkie formalne wymagania do powołania go na stanowisko sędziowskie w Sądzie Apelacyjnym w (...) i posiada ku temu wysokie kwalifikacje - uwzględniając poziom merytoryczny jego orzecznictwa oraz sprawność i efektywność jego pracy, jak również cechy osobowościowe.

Odnośnie do kandydatów nieprzedstawianych z wnioskiem o powołanie Krajowa Rada Sądownictwa uwzględniła między innymi, co następuje:

5. Pani B. B. urodziła się 10 września 1962 r. w W. W 1986 r. ukończyła

wyższe studia prawnicze na Wydziale Prawa i Administracji Uniwersytetu (...), uzyskując tytuł magistra z oceną dobrą. Po odbyciu w latach 1986-1988 aplikacji sądowej w okręgu Sądu Wojewódzkiego w S., we wrześniu 1988 r. złożyła egzamin sędziowski z oceną dobrą. Decyzją Ministra Sprawiedliwości z 26 października 1988 r. została mianowana asesorem sądowym w okręgu sądu Wojewódzkiego w S. i przydzielona do pełnienia czynności sędziowskich w Sądzie Rejonowym w W. Orzekała głównie w Wydziale Cywilnym tego Sądu, a dodatkowo także w sprawach karnych. Postanowieniem Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 8 listopada 1990 r. została powołana do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego Sądu Rejonowego w W. Orzekała w Wydziale Cywilnym i w Wydziale Ksiąg Wieczystych tego Sądu. Od 1 kwietnia 1992 r. do 30 czerwca 2002 r. pełniła funkcję Przewodniczącej Wydziału Ksiąg Wieczystych Sądu Rejonowego w W.. Od 25 sierpnia 1994 r. powierzono jej pełnienie obowiązków Wiceprezesa Sądu Rejonowego w W., a z dniem 1 stycznia 1995 r. została powołana na to stanowisko, na okres czterech lat. Z dniem 1 stycznia 1999 r. została powołana na stanowisko Wiceprezesa Sądu Rejonowego w W., na drugą (czteroletnią) kadencję. W 1999 r. ukończyła z wynikiem dobrym studia podyplomowe w zakresie prawa europejskiego na Wydziale Prawa i Administracji Uniwersytetu (...). Na podstawie decyzji Ministra Sprawiedliwości od 2 listopada 1999 r. do 31 października 2000 r. została delegowana do pełnienia obowiązków sędziego w Sądzie Okręgowym w S., w którym orzekała w I Wydziale Cywilnym. Na podstawie decyzji Ministra Sprawiedliwości od 1 listopada 2001 r. do 31 października 2002 r. została delegowana do pełnienia obowiązków sędziego w XIV Wydziale Cywilnym Sądu Okręgowego w Ł. - Ośrodku Zamiejscowym w S.. Postanowieniem Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 14 maja 2002 r. została powołana do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego Sądu Okręgowego w Ł. Orzekała nadal w XIV Wydziale Cywilnym Sądu Okręgowego w Ł. - Ośrodku Zamiejscowym w S.. Z dniem 30 czerwca 2002 r. została odwołana ze stanowiska Wiceprezesa Sądu Rejonowego w W. Decyzją Ministra Sprawiedliwości z dniem 1 lipca 2004 r. została przeniesiona na stanowisko sędziego Sądu Okręgowego w S., w którym orzeka w I Wydziale Cywilnym. Od 1 lipca 2004 r. do 31 grudnia 2006 r. pełniła funkcję wizytatora do spraw cywilnych, wieczystoksięgowych i egzekucyjnych tego Sądu. Z

dniem 1 stycznia 2007 r. została powołana do pełnienia funkcji Przewodniczącej I Wydziału Cywilnego Sądu Okręgowego w S.. Od 1 kwietnia 2007 r. do 18 lipca 2010 r. pełniła funkcję Wiceprezesa tego Sądu. Z dniem 19 lipca 2010 r. została powołana do pełnienia funkcji Prezesa Sądu Okręgowego w S., na okres sześciu lat. W 2009 r. ukończyła z wynikiem bardzo dobrym studia podyplomowe w zakresie organizacji i zarządzania w wymiarze sprawiedliwości na Wydziale Prawa i Administracji Uniwersytetu (...). W latach 2010-2018, na podstawie decyzji Prezesa Sądu Apelacyjnego w (...), wielokrotnie orzekała w ramach delegacji na jednodniowych sesjach w I Wydziale Cywilnym tego Sądu. W 2013 r. ukończyła z wynikiem bardzo dobrym studia podyplomowe w zakresie retoryki i kreowania wizerunku dla prawników na Wydziale Filologicznym Uniwersytetu (...).

Obecnie, od 6 września 2016 r. pełni funkcję Przewodniczącej I Wydziału Cywilnego Sądu Okręgowego w S., a od 1 grudnia 2017 r. funkcję Koordynatora do spraw współpracy międzynarodowej i praw człowieka w sprawach cywilnych w okręgu tego Sądu. Kandydatka podnosi kwalifikacje przez uczestnictwo w licznych szkoleniach, organizowanych między innymi przez Krajową Szkołę Sądownictwa i Prokuratury.

Ocenę kwalifikacji Pani B. B. sporządziła Pani A. M. - sędzia wizytator do spraw cywilnych Sądu Apelacyjnego w (...), która stwierdziła, że analiza spraw, w których kandydatka była sprawozdawcą w I Wydziale Cywilnym Sądu Okręgowego w S. oraz spraw wyznaczonych do jej referatu w trakcie delegowania do pełnienia obowiązków sędziego w I Wydziale Cywilnym Sądu Apelacyjnego w (...) wskazuje na jej bardzo dobre przygotowanie do rozpoznawania występujących w nich problemów zarówno o charakterze procesowym, jak i materialnoprawnym oraz dowodzi szerokiej znajomości przepisów prawa i umiejętności ich stosowania w praktyce sądowej. Wydane przez opiniowaną wyroki i postanowienia były prawidłowo skonstruowane, a uzasadnienia orzeczeń zostały sporządzone na wysokim poziomie, z ustosunkowaniem się do wszystkich zarzutów podnoszonych w środkach odwoławczych. Kandydatka w szerokim zakresie korzysta z dorobku judykatury i doktryny. Sędzia wizytator dodała, że sposób orzekania opiniowanej świadczy o bardzo dobrym opanowaniu przez nią techniki i warsztatu pracy sędziego orzekającego w składach zawodowych. Zdaniem opiniującej pozytywnie o

jakości pracy Pani B. B. świadczą również uzyskane przez nią wyniki statystyczne, w tym terminowość sporządzania uzasadnień oraz znaczne obciążenie i wydajność w orzekaniu, dowodzące umiejętności łączenia pracy orzeczniczej z pełnionymi funkcjami administracyjnymi w sądzie. W konkluzji sędzia wizytator stwierdziła, że Pani B. B. dysponuje szerokim doświadczeniem i wysokimi kwalifikacjami zawodowymi predestynującymi ją do wykonywania czynności orzeczniczych w Sądzie Apelacyjnym w (...).

6. Pan P. H. urodził się 23 grudnia 1970 r. w P.. W 1995 r. ukończył wyższe studia prawnicze na Wydziale Prawa i Administracji Uniwersytetu (...), uzyskując tytuł magistra z oceną bardzo dobrą. Po odbyciu w latach 1995-1997 aplikacji sądowej w okręgu Sądu Wojewódzkiego w P., we wrześniu 1997 r. złożył egzamin sędziowski z oceną bardzo dobrą. Decyzją Ministra Sprawiedliwości z dnia 10 października 1997 r. został mianowany asesorem sądowym w Sądzie Rejonowym w P., w którym orzekał w Wydziale Gospodarczym. Postanowieniem Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 24 września 1999 r. został powołany do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego Sądu Rejonowego w P.. Orzekał nadal w Wydziale Gospodarczym tego Sądu. Od 15 lipca 2002 r. do 14 kwietnia 2004 r. pełnił funkcję Wiceprezesa Sądu Rejonowego w P.. Na podstawie decyzji Ministra Sprawiedliwości od 1 grudnia 2003 r. do 30 listopada 2005 r. i od 1 grudnia 2005 r. na czas nieokreślony został delegowany do pełnienia obowiązków sędziego w Sądzie Okręgowym w P. Do 14 kwietnia 2004 r. orzekał w wymiarze dwóch sesji w miesiącu, a od 15 kwietnia 2004 r. w pełnym wymiarze czasu pracy w I Wydziale Cywilnym tego Sądu. Od 11 lutego 2005 r. do 13 lipca 2008 r. pełnił funkcję wizytatora do spraw komorniczych i egzekucyjnych. Postanowieniem Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 30 listopada 2005 r. został powołany do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego Sądu Okręgowego w P. Orzekał nadal w I Wydziale Cywilnym tego Sądu. Decyzją Ministra Sprawiedliwości został wyznaczony do wykonywania funkcji Prezesa Sądu Okręgowego w P. od 1 lutego 2008 r. do czasu powołania prezesa tego Sądu. Decyzją Ministra Sprawiedliwości z dnia 14 lipca 2008 r. został powołany do pełnienia funkcji Prezesa Sądu Okręgowego w P., na okres sześciu lat. W latach 2010-2018, na podstawie decyzji Prezesa Sądu Apelacyjnego w (...), wielokrotnie orzekał w ramach delegacji na jednodniowych

sesjach w I Wydziale Cywilnym tego Sądu. W 2010 r. ukończył z wynikiem bardzo dobrym studia podyplomowe w zakresie organizacji i zarządzania w wymiarze sprawiedliwości na Wydziale Prawa i Administracji Uniwersytetu (...). Od 1 stycznia 2012 r. orzeka II Wydziale Cywilnym Odwoławczym Sądu Okręgowego w P.. W 2014 r. został powołany w skład Komisji Egzaminacyjnej do spraw przeprowadzenia egzaminów konkursowego i komorniczego, obejmującej obszar właściwości Izby Komorniczych w Ł. i w L. Z dniem 1 października 2014 r. został powołany do pełnienia funkcji sędziego wizytatora do spraw cywilnych Sądu Okręgowego w P., na okres czterech lat. Ponadto prowadził wykłady, między innymi na zlecenie Izby Komorniczej w Poznaniu i Izby Komorniczej w Ł.. Kandydat podnosi kwalifikacje przez uczestnictwo w szkoleniach, organizowanych między innymi przez Krajową Szkołę Sądownictwa i Prokuratury.

Ocenę kwalifikacji Pana P. H. sporządziła Pani A. C. - sędzia Sądu Apelacyjnego w (...), która stwierdziła, że posiada on bardzo dobrą znajomość prawa cywilnego materialnego i procesowego oraz umiejętność stosowania prawa w praktyce. Wypracowana przez opiniowanego technika pracy sędziowskiej pozostaje na wysokim poziomie. Jest on osobą bardzo zaangażowaną w pracę, sumienną, obowiązkową, punktualną. Zdaniem opiniującej, stwierdzone uchybienia są wyjątkowo nieliczne i nie rzutują negatywnie na ocenę pracy kandydata. Poziom zaś jego orzecznictwa nie budzi zastrzeżeń, co potwierdzają wskaźniki stabilności. W niewielkim zakresie występują problemy z terminowością uzasadnień, ale są one okresowe, w większym zakresie dotyczyły lat 2015-2016 i mają tendencję malejącą, co świadczy o tym, że opiniowany przywiązuje wagę do tego problemu i systematycznie go eliminuje. Sędzia wizytator podkreśliła, że Pan P. H. od wielu lat orzeka na delegacjach w Sądzie Apelacyjnym w (...), poza swoimi normalnymi obowiązkami, pisze w ramach tych delegacji liczne uzasadnienia i w pewnych okresach może następować spiętrzenie obowiązków, skutkujące sporządzaniem niektórych uzasadnień po terminie. Uzasadnienia te są z reguły obszerne, pogłębione, wyczerpujące, co niewątpliwie absorbuje dużo czasu na ich napisanie. W konkluzji sędzia wizytator wyraziła pogląd, że biorąc pod uwagę powyższe oraz uwzględniając statystyczne wyniki pracy i doświadczenie zawodowe kandydata wynikające z ponad dwudziestoletniego stażu pracy na stanowisku asesora

sądowego i sędziego, należy stwierdzić, że Pan P. H. posiada szeroką wiedzę i odpowiednie przygotowanie uzasadniające przedstawienie jego kandydatury na stanowisko sędziego Sądu Apelacyjnego w (...).

7. Pani J. J. urodziła się 5 grudnia 1971 r. w Ł.. W 1995 r. ukończyła wyższe studia prawnicze na Wydziale Prawa i Administracji Uniwersytetu (...), uzyskując tytuł magistra z oceną bardzo dobrą. Po odbyciu w latach 1995-1997 aplikacji sądowej w okręgu Sądu Wojewódzkiego w S., we wrześniu 1997 r. złożyła egzamin sędziowski z oceną bardzo dobrą. Decyzją Ministra Sprawiedliwości z dniem 1 stycznia 1998 r. została mianowana asesorem sądowym w Sądzie Rejonowym w R. Orzekała w Wydziale Cywilnym, a także dodatkowo w Wydziale Ksiąg Wieczystych (od 1 stycznia 1998 r. do 30 września 1998 r.) i w Wydziale Rodzinnym i Nieletnich (od 1 lutego 1999 r.) tego Sądu. Postanowieniem Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 24 września 1999 r. została powołana do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego Sądu Rejonowego w R., w którym orzekała w Wydziale Ksiąg Wieczystych i w sprawach cywilnych. Od 1 maja 2000 r. do 31 października 2000 r. pełniła obowiązki Przewodniczącej Wydziału Ksiąg Wieczystych Sądu Rejonowego w R., a od 1 listopada 2000 r. do 28 lutego 2005 r. sprawowała funkcję Przewodniczącej I Wydziału Cywilnego tego Sądu. Od 9 stycznia 2001 r. pełniła obowiązki Prezesa Sądu Rejonowego w R., a z dniem 1 marca 2001 r. została powołana na to stanowisko, na okres czterech lat. W 2004 r. ukończyła z wynikiem bardzo dobrym studia podyplomowe w zakresie prawa europejskiego na Wydziale Prawa i Administracji Uniwersytetu (...). Na podstawie decyzji Ministra Sprawiedliwości od 20 stycznia 2005 r. do 19 stycznia 2007 r. została delegowana do pełnienia obowiązków sędziego w Sądzie Okręgowym w Ł.. Orzekała w XIII Wydziale Cywilnym Zamiejscowym Sądzie Okręgowym w Ł. z siedzibą w S., początkowo w wymiarze czterech sesji w miesiącu, a od 1 marca 2005 r. w pełnym wymiarze czasu pracy. Postanowieniem Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 14 lipca 2006 r. została powołana do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego Sądu Okręgowego w Ł.. Orzekała nadal w XIII Wydziale Cywilnym Zamiejscowym Sądzie Okręgowym w Ł. z siedzibą w S.. Z dniem 1 stycznia 2010 r. została przeniesiona do wykonywania obowiązków służbowych w pełnym wymiarze w I Wydziale Cywilnym Sądu Okręgowego w Ł.. W

latach 2014-2018, na podstawie decyzji Prezesa Sądu Apelacyjnego w (...), wielokrotnie orzekała w ramach delegacji na jednodniowych sesjach w I Wydziale Cywilnym tego Sądu. Z dniem 28 marca 2017 r. została powołana do pełnienia funkcji wizytatora Sądu Okręgowego w Ł. do spraw cywilnych, rodzinnych i nieletnich, na okres czterech lat i przeniesiona do wykonywania obowiązków służbowych w XI Wydziale Wizytacyjnym tego Sądu. Z dniem 1 kwietnia 2017 r. została przeniesiona do wykonywania obowiązków orzecznich w XIII Wydziale Gospodarczym Odwoławczym Sądu Okręgowego w Ł.. Kandydatka podnosi kwalifikacje przez uczestnictwo w szkoleniach, organizowanych między innymi przez Krajową Szkołę Sądownictwa i Prokuratury.

Ocenę kwalifikacji Pani J. J. sporządziła Pani B. W. - sędzia wizytator Sądu Apelacyjnego w (...), która stwierdziła, że kandydatka posiada bardzo dobrą znajomość prawa cywilnego materialnego i procesowego oraz umiejętność stosowania prawa w praktyce. Wypracowana przez opiniowaną techniką pracy sędziowskiej pozostaje na wysokim poziomie. Dostrzega ona istotę problematyki prawnej rozstrzyganych spraw. Jest osobą sumienną, rzetelną, pracowitą i obowiązkową. Powierzone obowiązki wykonuje z zaangażowaniem, a terminowość sporządzania przez nią uzasadnień należy ocenić jako bardzo dobrą. Poziom jej orzecznictwa, potwierdzony wskaźnikami stabilności jest wysoki, a pozytywnie o jakości pracy świadczą także wyniki badań statystycznych. Sędzia wizytator dodała, że analiza spraw, w których Pani J. J. była sprawozdawcą w trakcie delegowania do pełnienia obowiązków sędziego w I Wydziale Cywilnym Sądu Apelacyjnego w (...) wskazuje na bardzo dobre przygotowanie do rozpoznawania występujących w nich problemów zarówno o charakterze procesowym, jak i materialnoprawnym oraz dowodzi szerokiej znajomości przepisów prawa i umiejętności ich stosowania w praktyce sądowej, a także opanowania techniki pracy sędziego orzekającego w drugiej instancji. W konkluzji sędzia wizytator wyraziła pogląd, że biorąc pod uwagę powyższe oraz uwzględniając doświadczenie zawodowe wynikające z dwudziestoletniego stażu pracy orzeczniczej Pani J. J., należy stwierdzić, że posiada ona wiedzę i przygotowanie zawodowe uzasadniające przedstawienie jej kandydatury na stanowisko sędziego Sądu Apelacyjnego w (...).

8. Pani J. S. urodziła się 9 października 1971 r. w S. W 1995 r. ukończyła

wyższe studia prawnicze na Wydziale Prawa i Administracji Uniwersytetu (...), uzyskując tytuł magistra z oceną bardzo dobrą. Po odbyciu w latach 1995-1997 aplikacji sądowej w okręgu Sądu Wojewódzkiego w S., we wrześniu 1997 r. złożyła egzamin sędziowski z oceną bardzo dobrą. Decyzją Ministra Sprawiedliwości z dnia 20 listopada 1997 r. została mianowana asesorem sądowym w Sądzie Rejonowym S., w którym orzekała w II Wydziale Karnym. Postanowieniem Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 14 lipca 1999 r. została powołana do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego Sądu Rejonowego w S.. Orzekała w I Wydziale Cywilnym tego Sądu, pełniąc od 1 kwietnia 2005 r. do 30 września 2007 r. obowiązki Przewodniczącej tego Wydziału. W 2006 r. na podstawie decyzji Prezesa Sądu Okręgowego w Ł. kilkakrotnie orzekała w ramach delegacji na jednodniowych sesjach w I Wydziale Cywilnym tego Sądu. Na podstawie decyzji Ministra Sprawiedliwości od 1 września 2006 r. do 31 sierpnia 2008 r. została delegowana do pełnienia obowiązków sędziego w Sądzie Okręgowym w S.. Orzekała w I Wydziale Cywilnym tego Sądu, początkowo w wymiarze dwóch sesji w miesiącu, a od 1 września 2007 r. - w pełnym wymiarze czasu pracy. Postanowieniem Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 26 marca 2008 r. została powołana do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego Sądu Okręgowego w S.. Orzekała w I Wydziale Cywilnym tego Sądu. Z dniem 1 września 2010 r. została powołana do pełnienia funkcji wizytatora do spraw cywilnych i wieczystoksięgowych w Sądzie Okręgowym w S.. Z dniem 28 marca 2013 r. została powołana do pełnienia funkcji wizytatora Sądu Okręgowego w S., na okres czterech lat. W latach 2014-2018 na podstawie decyzji Prezesa Sądu Apelacyjnego w (...), wielokrotnie orzekała w ramach delegacji na jednodniowych sesjach w I Wydziale Cywilnym tego Sądu. Z dniem 1 listopada 2016 r. została powołana do pełnienia funkcji Wiceprezesa Sądu Okręgowego w Ł., na okres sześciu lat. Z dniem 28 marca 2017 r. została powołana do pełnienia funkcji wizytatora Sądu Okręgowego w S. do spraw cywilnych, na okres czterech lat, a z dniem 13 kwietnia 2017 r. powierzono jej pełnienie funkcji sędziego wizytatora Sądu Okręgowego w S. do spraw cywilnych i rodzinnych. Kandydatka podnosi kwalifikacje przez uczestnictwo w szkoleniach, organizowanych między innymi przez Krajową Szkołę Sądownictwa i Prokuratury oraz Sąd Apelacyjny w (...).

Ocenę kwalifikacji Pani J. S. sporządziła Pani A. M. - sędzia wizytator do spraw cywilnych Sądu Apelacyjnego w (...), która stwierdziła, że kandydatka posiada rozległą znajomość zagadnień z zakresu prawa cywilnego zarówno materialnego, jak i procesowego oraz należyłą umiejętność stosowania przepisów prawa w praktyce sądowej. Opiniowana prowadziła postępowanie w sprawach pierwszoinstancyjnych z odpowiednim stosowaniem reguł wynikających z Kodeksu postępowania cywilnego. Treść orzeczeń wydanych w sprawach pierwszej i drugiej instancji nie budziła zastrzeżeń pod względem formalnym i merytorycznym. Uzasadnienia orzeczeń zostały skonstruowane z pełnym uwzględnieniem zasad wynikających z art. 328 § 1 k.p.c. i ze szczegółowym ustosunkowaniem się do zgłoszonych roszczeń, a w sprawach drugoinstancyjnych do zarzutów podniesionych w środkach zaskarżenia. W szerokim zakresie kandydatka korzystała z dorobku judykatury i doktryny. Sposób orzekania dowodzi bardzo dobrego opanowania techniki i warsztatu pracy sędziego orzekającego w składach zawodowych. Charakteryzuje ją wnikliwość w rozpoznawaniu zagadnień prawnych, sumienność, obowiązkowość. Pozytywnie o jakości jej pracy świadczą również wyniki statystyczne, w tym terminowość sporządzania uzasadnień. W konkluzji sędzia wizytator stwierdziła, że Pani J. S. jest sędzią dysponującą szerokim doświadczeniem i odpowiednim przygotowaniem zawodowym do wykonywania czynności orzeczniczych w Sądzie Apelacyjnym w (...).

9. Pan R. Ś. urodził się 1 maja 1972 r. w K.. W 1996 r. ukończył wyższe studia prawnicze na Wydziale Prawa i Administracji Uniwersytetu (...), uzyskując tytuł magistra z oceną dobrą. Po odbyciu w latach 1997-1999 aplikacji sądowej w okręgu Sądu Okręgowego w Ł., we wrześniu 1999 r. złożył egzamin sędziowski z oceną dobrą. Decyzją Ministra Sprawiedliwości z dniem 8 listopada 1999 r. został mianowany asesorem sądowym w Sądzie Rejonowym w Ł., w którym orzekał w VI Wydziale Karnym. Decyzją Ministra Sprawiedliwości z dniem 1 lipca 2000 r. został przeniesiony na stanowisko asesora sądowego w Sądzie Rejonowym w Ł., w którym orzekał w IV Wydziale Karnym, pełniąc od 16 lipca 2001 r. obowiązki Zastępcy Przewodniczącego Wydziału. Postanowieniem Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 25 lutego 2002 r. został powołany do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego Sądu Rejonowego w Ł. Decyzją Ministra

Sprawiedliwości z dniem 1 stycznia 2003 r. został przeniesiony na stanowisko sędziego Sądu Rejonowego w Ł. Z tym samym dniem został skierowany do wykonywania obowiązków służbowych w III Wydziale Karnym Sądu Rejonowego w Ł. i powierzono mu pełnienie obowiązków Przewodniczącego tego Wydziału. Od 1 września 2003 r. do 4 lipca 2008 r. pełnił funkcję Przewodniczącego III Wydziału Karnego Sądu Rejonowego w Ł.. W latach 2007-2010 na podstawie decyzji Prezesa Sądu Okręgowego w Ł. wielokrotnie orzekał w ramach delegacji na jednodniowych sesjach w V Wydziale Karnym Odwoławczym tego Sądu. Z dniem 5 lipca 2008 r. został powołany do pełnienia funkcji Prezesa Sądu Rejonowego w Ł., na okres czterech lat. W 2009 r. ukończył z wynikiem bardzo dobrym studia podyplomowe w zakresie organizacji i zarządzania w wymiarze sprawiedliwości na Wydziale Prawa i Administracji Uniwersytetu (...). Postanowieniem Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 19 października 2010 r. został powołany do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego Sądu Okręgowego w Ł. Z dniem 9 listopada 2010 r. został skierowany do orzekania w XVIII Wydziale Karnym tego Sądu. Decyzją Ministra Sprawiedliwości z dnia 10 listopada 2010 r. został delegowany do pełnienia obowiązków sędziego w Sądzie Rejonowym w Ł. na czas sprawowania funkcji Prezesa tego Sądu. W latach 2011-2017 na podstawie decyzji Prezesa Sądu Apelacyjnego w (...), wielokrotnie orzekał w ramach delegacji na jednodniowych sesjach w II Wydziale Karnym tego Sądu. Z dniem 5 lipca 2012 r. został powołany do pełnienia funkcji Prezesa Sądu Rejonowego w Ł. na drugą (czteroletnią) kadencję. Decyzją Ministra Sprawiedliwości z dnia 5 lipca 2012 r. ponownie został delegowany do pełnienia obowiązków sędziego w Sądzie Rejonowym w Ł. na czas sprawowania funkcji Prezesa tego Sądu. Z dniem 19 kwietnia 2015 r. został odwołany z funkcji Prezesa Sądu Rejonowego w Ł. wobec powołania z dniem 20 kwietnia 2015 r. do pełnienia funkcji Wiceprezesa Sądu Okręgowego w Ł., na okres sześciu lat. Od 5 maja 2015 r. do 31 sierpnia 2017 r. pełnił funkcję Przewodniczącego XI Wydziału Wizytacyjnego Sądu Okręgowego w Ł.. Z dniem 1 września 2017 r. został odwołany z funkcji Wiceprezesa Sądu Okręgowego w Ł.. Na podstawie decyzji Ministra Sprawiedliwości od 1 września 2017 r. do 31 maja 2018 r. był delegowany do pełnienia obowiązków sędziego w Sądzie Apelacyjnym w (...), w którym orzekał w pełnym wymiarze w II Wydziale

Karnym. Kandydat prowadził szkolenia w ramach stażu asystenckiego, organizowanego przez Sąd Apelacyjny w (...). Był Wiceprzewodniczącym Rady Terenowej do Spraw Społecznej Readaptacji i Pomocy Skazanym województwa (...). Podnosi kwalifikacje przez uczestnictwo w szkoleniach.

Ocenę kwalifikacji Pana R. Ś. sporządził Pan J. P. - sędzia wizytator Sądu Apelacyjnego w (...), który stwierdził, że kandydat reprezentuje wysoki poziom kwalifikacji zawodowych. Ma dużą wiedzę prawniczą i niezbędne doświadczenie. Wydaje trafne orzeczenia oraz należycie i na wysokim poziomie je uzasadnia. W ocenie sędzi wizytator przekroczenia w zakresie terminowości sporządzania uzasadnień nie były znaczne i zawsze były usprawiedliwione obszernością materiału dowodowego i złożonym charakterem sprawy. Analiza spraw zakończonych przez opiniowanego nie wykazała uchybień, które można by uznać za istotne. Pan R. Ś. jest wyważony w ocenach, prezentuje właściwy stosunek do uczestników postępowania i kulturę osobistą. Jest pełnowartościowym kandydatem na stanowisko sędziego Sądu Apelacyjnego w (...).

10. Pani I. W. urodziła się 1 października 1959 r. w Ł. W 1983 r. ukończyła wyższe studia prawnicze na Wydziale Prawa i Administracji Uniwersytetu (...), uzyskując tytuł magistra z oceną dobrą. Po odbyciu w latach 1983-1985 aplikacji sądowej w okręgu Sądu Wojewódzkiego w (...), w październiku 1985 r. złożyła egzamin sędziowski z oceną dostateczną. Decyzją Ministra Sprawiedliwości z dnia 10 października 1985 r. została mianowana asesorem sądowym w okręgu Sądu Wojewódzkiego w (...). Obowiązki orzecznicze podjęła z dniem 15 października 1985 r. w III Wydziale Cywilnym Sądu Rejonowego w Ł. Uchwałą Rady Państwa z dnia 30 stycznia 1987 r. została powołana na stanowisko sędziego Sądu Rejonowego w Ł. Orzekała w sprawach cywilnych. Na podstawie decyzji Ministra Sprawiedliwości od 1 lutego 1991 r. do 30 września 1992 r. została delegowana do pełnienia obowiązków sędziego Sądu Wojewódzkiego w (...) i skierowana do wykonywania obowiązków służbowych w XI Wydziale Gospodarczym. Postanowieniem Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 16 lipca 1992 r. została powołana do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego Sądu Wojewódzkiego w (...). Z dniem 12 września 1994 r. została skierowana do wykonywania obowiązków służbowych w II Wydziale Cywilnym Sądu

Wojewódzkiego w (...). Od 1 lutego 1999 r. orzekała w XII Wydziale Rodzinnym Sądu Okręgowego w Ł.. Z dniem 1 stycznia 2001 r. powołana została na stanowisko Kierownika Sekcji Egzekucji Należności Cywilnych w XII Wydziale Rodzinnym Sądu Okręgowego w Ł..

Od 1 września 2002 r. do 31 grudnia 2002 r. została delegowana do orzekania w III Wydziale Cywilnym Odwoławczym Sądu Okręgowego w Ł. przy jednoczesnym pełnieniu funkcji Kierownika Sekcji Egzekucji Należności Cywilnych w XII Wydziale Rodzinnym. W 2004 r. ukończyła z wynikiem bardzo dobrym studia podyplomowe w zakresie prawa europejskiego dla sędziów na Wydziale Prawa i Administracji Uniwersytetu (...). W latach 2004-2008 prowadziła w Sądzie Apelacyjnym w (...) szkolenia dla aplikantów sądowych w zakresie prawa europejskiego. W latach 2006-2008 była członkiem Komisji Egzaminacyjnej do spraw aplikacji adwokackiej przy Ministrze Sprawiedliwości na obszarze Okręgowej Rady Adwokackiej w [...]. Od 2006 r. na podstawie decyzji Prezesa Sądu Apelacyjnego w (...), wielokrotnie orzekała w ramach delegacji na jednodniowych sesjach w I Wydziale Cywilnym tego Sądu. W latach 2008-2010 prowadziła zajęcia dydaktyczne w Wyższej Szkole Administracji Publicznej w Ł. Postanowieniem Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 30 czerwca 2009 r. została powołana do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego Sądu Apelacyjnego w Sądzie Okręgowym w Ł. Od 2010 r. jest wykładowcą Krajowej Szkoły Sądownictwa i Prokuratury. Z dniem 1 kwietnia 2013 r. została zwolniona z pełnienia funkcji Kierownika Sekcji Egzekucji Należności Cywilnych w XII Wydziale Rodzinnym Sądu Okręgowego w Ł. w związku ze zniesieniem tej Sekcji. Od 2 kwietnia 2013 r. orzekała III Wydziale Cywilnym Odwoławczym Sądu Okręgowego w Ł.. Z dniem 28 marca 2017 r. została powołana do pełnienia funkcji sędziego wizytatora Sądu Okręgowego w Ł. do spraw cywilnych, rodzinnych i nieletnich, na okres czterech lat. Z tym samym dniem została przeniesiona do wykonywania obowiązków służbowych w XI Wydziale Wizytacyjnym Sądu Okręgowego w Ł.. Dodatkowo skierowana została do orzekania w XII Wydziale Cywilnym Rodzinnym. W związku z powyższym obecnie orzeka równocześnie w III Wydziale Cywilnym Odwoławczym i w XII Wydziale Cywilnym Rodzinnym Sądu Okręgowego w Ł.. Kandydatka jest współautorką dwóch publikacji z zakresu prawa cywilnego

procesowego. Prowadziła także liczne wykłady, między innymi dla sędziów i radców prawnych. Podnosi kwalifikacje przez uczestnictwo w szkoleniach, organizowanych między innymi przez Krajową Szkołę Sądownictwa i Prokuratury.

Ocenę kwalifikacji Pani I. W. sporządził Pan K. D. - sędzia Sądu Apelacyjnego w (...), który stwierdził, że kandydatka posiada dobrą znajomość prawa cywilnego materialnego i procesowego oraz umiejętność stosowania prawa w praktyce. Wypracowana przez opiniowaną technika pracy sędziowskiej pozostaje na dobrym poziomie. Posiada ona umiejętność oceny materiału dowodowego, dostrzega istotę problematyki prawnej rozstrzyganych spraw. Charakteryzuje ją wnikliwość w rozpoznawaniu problemów prawnych, sumienność i obowiązkowość. Terminowość sporządzania uzasadnień orzeczeń jest bardzo dobra. Konstrukcja uzasadnień jest prawidłowa i nie budząca zastrzeżeń. Stabilność orzecznictwa sędziego również należy ocenić, jako dobrą. W konkluzji opiniujący stwierdził, że Pani I. W. posiada wiedzę fachową i przygotowanie zawodowe uzasadniające przedstawienie jej kandydatury na stanowisko sędziego Sądu Apelacyjnego w (...).

11. Pani M. W. urodziła się 3 kwietnia 1965 r. w I.. W 1989 r. ukończyła wyższe studia prawnicze na Wydziale Prawa i Administracji Uniwersytetu (...), uzyskując tytuł magistra z oceną dobrą. Po odbyciu w latach 1989-1991 aplikacji sądowej w okręgu Sądu Wojewódzkiego w S., we wrześniu 1991 r. złożyła egzamin sędziowski z oceną dobrą. Decyzją Ministra Sprawiedliwości z dniem 12 listopada 1991 r. została mianowana asesorem sądowym w Sądzie Rejonowym w R., w którym początkowo orzekała w Wydziale Cywilnym i Wydziale Karnym, a od 1 lutego 1992 r. wyłącznie w Wydziale Karnym. Postanowieniem Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 24 września 1993 r. została powołana do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego Sądu Rejonowego w R., w którym orzekała kolejno w Wydziale Cywilnym oraz Wydziale Rodzinnym i Nieletnich, pełniąc od 1 kwietnia 1994 r. funkcję Przewodniczącej tego Wydziału. Z dniem 6 czerwca 1994 r. została powołana do pełnienia funkcji Prezesa Sądu Rejonowego w R., na okres czterech lat. Na podstawie decyzji Ministra Sprawiedliwości od 1 kwietnia 1997 r. do 31 marca 1999 r. została delegowana do pełnienia obowiązków sędziego w Sądzie Wojewódzkim w S., w którym orzekała w I Wydziale Cywilnym. Z dniem 15 czerwca 1998 r. została powołana do pełnienia funkcji Prezesa Sądu Rejonowego w R., na

drugą (czteroletnią) kadencję. Postanowieniem Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 30 listopada 1998 r. została powołana do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego Sądu Wojewódzkiego w S.. Z dniem 31 stycznia 1999 r., wobec złożonej rezygnacji, została odwołana z funkcji Prezesa Sądu Rejonowego w R.. Z dniem 15 kwietnia 1999 r. została powołana na stanowisko Wiceprezesa Sądu Okręgowego w S., na okres czterech lat, a od 16 stycznia 2001 r. do 28 lutego 2001 r. powierzono jej pełnienie obowiązków Prezesa tego Sądu. Decyzją Ministra Sprawiedliwości z dniem 1 marca 2001 r. została przeniesiona na stanowisko sędziego Sądu Okręgowego w Ł., w którym do 31 marca 2001 r. orzekała w XIII Wydziale Cywilnym z siedzibą w S., a od 1 kwietnia 2001 r. w III Wydziale Cywilnym Odwoławczym. Z dniem 1 lutego 2002 r. została przeniesiona do wykonywania obowiązków służbowych w XI Wydziale Wizytacyjnym Sądu Okręgowego w Ł. i powierzono jej pełnienie obowiązków wizytatora do spraw cywilnych, jednocześnie nadal pełniła czynności orzecznicze w III Wydziale Cywilnym Odwoławczym tego Sądu. Od 1 marca 2003 r. do 4 maja 2003 r. pełniła funkcję wizytatora do spraw cywilnych Sądu Okręgowego w Ł. Z dniem 5 maja 2003 r. została powołana na stanowisko Wiceprezesa Sądu Okręgowego w Ł., na okres sześciu lat. W latach 2006-2016, na podstawie decyzji Prezesa Sądu Apelacyjnego w (...), wielokrotnie orzekała w ramach delegacji na jednodniowych sesjach w I Wydziale Cywilnym tego Sądu. Od 1 czerwca 2006 r. do 4 maja 2009 r. pełniła funkcję Przewodniczącej XI Wydziału Wizytacyjnego, a od 5 maja 2009 r. do 27 marca 2017 r. ponownie pełniła funkcję wizytatora do spraw cywilnych Sądu Okręgowego w Ł., orzekając jednocześnie w III Wydziale Cywilnym Odwoławczym tego Sądu. W roku akademickim 2008/2009 odbyła Podyplomowe Studium Prawa Cywilnego dla Sędziów Sądów Powszechnych i Prokuratorów w Instytucie Nauk Prawnych Polskiej Akademii Nauk. Na podstawie decyzji Ministra Sprawiedliwości na okres od 1 stycznia 2017 r. do 30 czerwca 2018 r. została delegowana do pełnienia obowiązków sędziego w I Wydziale Cywilnym Sądu Apelacyjnego w (...), w pełnym wymiarze czasu pracy. Kandydatka prowadziła szkolenia i wykłady, między innymi dla radców prawnych. Podnosi także kwalifikacje przez uczestnictwo w szkoleniach, organizowanych między innymi przez Krajową Szkołę Sądownictwa i Prokuratury.

Ocenę kwalifikacji Pani M. W. sporządziła Pani J. W. - sędzia Sądu Apelacyjnego w (...), która stwierdziła, że kandydatka posiada bardzo dobrą znajomość prawa cywilnego materialnego i procesowego oraz wysoką umiejętność stosowania prawa w praktyce. Opiniowana orzeka w sprawach o bardzo różnej, złożonej problematyce prawnej, stosując szeroki wachlarz przepisów procedury, a zwłaszcza prawa materialnego. Opiniująca podkreśliła wysoki poziom uzasadnień kandydatki, świadczący o dobrej znajomości spraw, w których orzeka, a także rozległej znajomości poglądów judykatury i doktryny. Motywy rozstrzygnięć świadczą o dostrzeganiu istoty problematyki prawnej rozstrzyganych spraw. We wszystkich skontrolowanych sprawach uzasadnienia orzeczeń odpowiadają wymogom określonym przez przepisy procedury (art. 328 § 2 k.p.c.). Wypracowana przez opiniowaną technika pracy sędziowskiej pozostaje na bardzo dobrym poziomie. Cechuje ją duża wnikliwość w pracy, sumienność i obowiązkowość. Terminowość sporządzania uzasadnień orzeczeń, przy takim poziomie obciążenia, jest bardzo dobra. Konstrukcja uzasadnień jest nienaganna. Język prawniczy i klarowność wywodów zasługują na podkreślenie. W konkluzji sędzia wizytator wyraziła pogląd, że Pani M. W. posiada wysokie kwalifikacje, uzasadniające bez żadnych zastrzeżeń przedstawienie jej kandydatury na stanowisko sędziego Sądu Apelacyjnego w (...).

12. Pani E. Z. urodziła się 29 października 1968 r. w S.. W 1992 r. ukończyła wyższe studia prawnicze na Wydziale Prawa i Administracji Uniwersytetu (...), uzyskując tytuł magistra z oceną dostateczną plus. Po odbyciu w latach 1992-1994 aplikacji sądowej w okręgu Sądu Wojewódzkiego w S., we wrześniu 1994 r. złożyła egzamin sędziowski z oceną dobrą. Decyzją Ministra Sprawiedliwości z dniem 1 stycznia 1995 r. została mianowana asesorem sądowym w Sądzie Rejonowym w S., w którym orzekała w Wydziale Cywilnym i Wydziale Ksiąg Wieczystych. Postanowieniem Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 20 grudnia 1996 r. została powołana do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego Sądu Rejonowego w S.. Orzekała w VII Wydziale Cywilno-Karnym (VII Wydziale Grodzkim) tego Sądu, pełniąc od 1 stycznia 2000 r. do 31 maja 2003 r. funkcję Przewodniczącej tego Wydziału. Z dniem 1 czerwca 2003 r. została przeniesiona do wykonywania obowiązków służbowych w I Wydziale Cywilnym tego Sądu, w którym od 1 czerwca

2003 r. do 31 marca 2005 r. pełniła funkcję Przewodniczącej Wydziału. Na podstawie decyzji Ministra Sprawiedliwości od 1 sierpnia 2004 r. do 31 marca 2005 r. została delegowana do pełnienia obowiązków sędziego w Sądzie Okręgowym w S., w wymiarze dwóch sesji w miesiącu, a od 1 kwietnia 2005 r. - w pełnym wymiarze czasu pracy. Delegacje te były następnie przedłużane na kolejne okresy, a od 1 lipca 2006 r. - na czas nieokreślony. Orzekała w I Wydziale Cywilnym Sądu Okręgowego w S.. Od 1 stycznia 2006 r. do 15 sierpnia 2006 r. pełniła obowiązki Rzecznika Prasowego Sądu Okręgowego w S.. Postanowieniem Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 14 lipca 2006 r. została powołana do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego Sądu Okręgowego w S. Orzekała nadal w I Wydziale Cywilnym tego Sądu. Od 1 lutego 2008 r. do 30 sierpnia 2010 r. pełniła funkcję wizytatora do spraw cywilnych i wieczystoksięgowych w Sądzie Okręgowym w S. Z dniem 1 września 2010 r. powierzono jej pełnienie funkcji Przewodniczącej I Wydziału Cywilnego Sądu Okręgowego w S., której zrzekła się z dniem 5 września 2016 r. W latach 2013-2018, na podstawie decyzji Prezesa Sądu Apelacyjnego w (...), wielokrotnie orzekała w ramach delegacji na jednodniowych sesjach w I Wydziale Cywilnym tego Sądu. Z dniem 1 września 2016 r. została powołana do pełnienia funkcji Prezesa Sądu.

Okręgowego w S., na okres sześciu lat. Kandydatka podnosi kwalifikacje przez uczestnictwo w szkoleniach, organizowanych między innymi przez Krajową Szkołę Sądownictwa i Prokuratury, Sąd Apelacyjny w (...) i Sąd Okręgowy w S.

Ocenę kwalifikacji Pani E. Z. sporządziła Pani B. W. - sędzia wizytator Sądu Apelacyjnego w (...), która stwierdziła, że kandydatka posiada bardzo dobrą znajomość prawa cywilnego materialnego i procesowego oraz umiejętność stosowania prawa w praktyce. Opiniowana wykazuje należytą umiejętność łączenia obowiązków wynikających z pełnionych kolejno funkcji wizytatora, przewodniczącego wydziału i prezesa sądu z pracą orzecniczą, a jej kultura pracy i zaangażowanie w wykonywaniu czynności służbowych nie budzą najmniejszych zastrzeżeń. Wypracowana technika pracy sędziowskiej pozostaje na wysokim poziomie. Kandydatka dostrzega istotę problematyki prawnej rozstrzyganych spraw. Jest osobą sumienną, rzetelną, bardzo pracowitą i obowiązkową. Powierzone obowiązki wykonuje z dużym zaangażowaniem. Terminowość

sporządzania uzasadnień należy ocenić jako bardzo dobrą, a poziom orzecznictwa opiniowanej jest wysoki. Sędzia wizytator podkreśliła bardzo dobre ilościowe wyniki pracy Pani E. Z. Dodała, że także analiza spraw, w których opiniowana była sprawozdawcą w trakcie delegowania do pełnienia obowiązków sędziego w I Wydziale Cywilnym Sądu Apelacyjnego w (...), wskazuje na bardzo dobre przygotowanie do rozpoznawania występujących w nich problemów, zarówno o charakterze procesowym, jak i materialnoprawnym oraz dowodzi szerokiej znajomości przepisów prawa i umiejętności ich stosowania w praktyce sądowej, a także opanowania techniki pracy sędziego orzekającego w drugiej instancji. W konkluzji sędzia wizytator wyraziła pogląd, że biorąc pod uwagę powyższe oraz uwzględniając doświadczenie zawodowe kandydatki wynikające z długiego, wynoszącego dwadzieścia trzy lata, stażu pracy orzeczniczej, należy stwierdzić, że Pani E. Z. posiada wiedzę i przygotowanie zawodowe uzasadniające przedstawienie jej kandydatury na stanowisko sędziego Sądu Apelacyjnego w (...).

Krajowa Rada Sądownictwa podkreśliła, że przy podejmowaniu decyzji kierowała się ocenami kwalifikacyjnymi oraz doświadczeniem zawodowym kandydatów, wskazując kolejno, że:

Pan M. K. posiada wieloletnie doświadczenie orzecznicze zdobyte w trakcie pracy na stanowisku asesora sądowego w Sądzie Rejonowym w Z. oraz sędziego Sądu Rejonowego w Z. i Sądu Okręgowego w Ł., a także podczas pełnienia obowiązków w ramach delegacji w Sądzie Apelacyjnym w (...). Kandydat wykonywanie obowiązków orzecznich łączył z pełnieniem funkcji administracyjnych w sądach powszechnych, obecnie pełni funkcję Wiceprezesa Sądu Okręgowego w Ł. i Przewodniczącego XI Wydziału Wizytacyjnego tego Sądu. Kwalifikacje Pana M. K. zostały pozytywnie ocenione przez sędziego wizytatora w sporządzonej ocenie.

Pani M. M. posiada wieloletnie doświadczenie zawodowe uzyskane zarówno podczas zatrudnienia w Katedrze Postępowania Cywilnego II Uniwersytetu (...), kolejno na stanowisku asystenta, adiunkta i obecnie profesora nadzwyczajnego, jak i wynikające z wykonywania zawodu radcy prawnego. Kandydatka posiada bogaty dorobek naukowy. Uzyskała stopień naukowy doktora habilitowanego nauk prawnych w zakresie prawa - postępowania cywilnego, prowadzi zajęcia

dydaktyczne oraz szkolenia, uczestniczyła w konferencjach naukowych (wielokrotnie jako referent). Jest także autorką publikacji, głównie z zakresu postępowania cywilnego i glos do orzeczeń Sądu Najwyższego i Trybunału Konstytucyjnego. Kwalifikacje Pani M. M. zostały pozytywnie ocenione przez sędziego wizytatora w sporządzonej ocenie.

Pan J. S. posiada wieloletnie doświadczenie orzecznicze zdobyte w trakcie pracy na stanowisku asesora sądowego w Sądzie Rejonowym w Ł. oraz na stanowisku sędziego Sądu Rejonowego w Ł., Sądu Rejonowego w Ł., Sądu Okręgowego w Ł., a także podczas pełnienia obowiązków w ramach delegacji w Sądzie Apelacyjnym w (...). Kandydat wykonywanie obowiązków orzeczniczych łączył z pełnieniem funkcji administracyjnych w sądach powszechnych, obecnie pełni funkcję sędziego wizytatora do spraw egzekucyjnych Sądu Okręgowego w Ł.. Kwalifikacje Pana J. S. zostały pozytywnie ocenione przez sędziego wizytatora w sporządzonej ocenie.

Pan M. U. posiada wieloletnie doświadczenie orzecznicze zdobyte w trakcie pracy na stanowisku asesora sądowego w Sądzie Rejonowym w S. oraz na stanowisku sędziego Sądu Rejonowego w S., Sądu Wojewódzkiego w S., Sądu Okręgowego w P. i Sądu Okręgowego w Ł., a także podczas pełnienia obowiązków w ramach delegacji w Sądzie Apelacyjnym w (...). Kandydat wykonywanie obowiązków orzeczniczych łączył z pełnieniem funkcji administracyjnych w sądach powszechnych. Kwalifikacje Pana M. U. zostały pozytywnie ocenione przez sędziego wizytatora w sporządzonej ocenie.

Krajowa Rada Sądownictwa wskazała, że uwzględniła doświadczenie zawodowe i kwalifikacje zawodowe Pani B. B., Pana P. H., Pani J. J., Pani J. S., Pana R. Ś., Pani I. W., Pani M. W., Pani E. Z. i mając je na uwadze, uznała, że kandydaci ci nie wypełniają ocenianych łącznie kryteriów wyboru wymienionych w art. 35 ust. 2 pkt 1 i 2 ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa w stopniu uzasadniającym przedstawienie Prezydentowi RP wniosków o ich powołanie do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego sądu apelacyjnego.

Krajowa Rada Sądownictwa wskazała, że brała pod uwagę oceny uzyskane przez kandydatów na dyplomie wyższych studiów prawniczych oraz egzaminu zawodowego, jednakże uznała, że w świetle wieloletniego doświadczenia

zawodowego kandydatów oraz ich wiedzy prawniczej, oceny uzyskane na dyplomie wyższych studiów prawnych i egzaminu sędziowskiego nie mogą stanowić w tym postępowaniu nominacyjnym kryterium samodzielnie rozstrzygającego o jego wyniku.

W dalszej kolejności Krajowa Rada Sądownictwa podniosła, że uwzględniła także poparcie Kolegium Sądu Apelacyjnego w (...) oraz Zgromadzenia Przedstawicieli Sędziów Apelacji (...), wskazując, iż:

- na posiedzeniu Kolegium Sądu Apelacyjnego w (...) 18 czerwca 2018 r. kandydaci otrzymali odpowiednio: Pani B. B. - opinię pozytywną, Pan P. H. - opinię pozytywną, Pani J. J. - opinię pozytywną, Pan M. K. - opinię negatywną, Pani M. M. - opinię negatywną, Pani J. S. - opinię pozytywną, Pan R. Ś. - opinię pozytywną z rekomendacją, Pan J. S. - opinię pozytywną, Pan M. U. - opinię pozytywną z rekomendacją, Pani I. W. - opinię pozytywną, Pani M. W. - opinię pozytywną z rekomendacją, Pani E. Z. - opinię pozytywną;

- na posiedzeniu Zgromadzenia Przedstawicieli Sędziów Apelacji (...) w dniach 25-26 czerwca 2018 r. kandydaci otrzymali odpowiednio: Pani B. B. - 49 głosów „za”, 17 głosów „przeciw”, 18 głosów „wstrzymujących się”, Pan P. H. - 54 głosy „za”, 14 głosów „przeciw”, 16 głosów „wstrzymujących się”, Pani J. J. - 52 głosy „za”, 18 głosów „przeciw”, 14 głosów „wstrzymujących się”, Pan M. K. - 8 głosów „za”, 69 głosów „przeciw”, 7 głosów „wstrzymujących się”, Pani M. M. - 12 głosów „za”, 62 głosy „przeciw”, 10 głosów „wstrzymujących się”, Pani J. S. - 37 głosów „za”, 20 głosów „przeciw”, 27 głosów „wstrzymujących się”, Pan R. Ś. - 79 głosów „za”, 3 głosy „przeciw”, 1 głos „wstrzymujący się”, Pan J. Ś. - 50 głosów „za”, 17 głosów „przeciw”, 17 głosów „wstrzymujących się”, Pan M. U. - 57 głosów „za”, 16 głosów „przeciw”, 10 głosów „wstrzymujących się”, Pani I. W. - 49 głosów „za”, 19 głosów „przeciw”, 16 głosów „wstrzymujących się”, Pani M. W. - 76 głosów „za”, 5 głosów „przeciw”, 3 głosy „wstrzymujące się”, Pani E. Z. - 42 głosy „za”, 20 głosów „przeciw”, 22 głosy „wstrzymujące się”.

Krajowa Rada Sądownictwa stwierdziła jednak, że w jej ocenie uzyskany przez kandydatów w niniejszym postępowaniu nominacyjnym poziom poparcia Kolegium Sądu Apelacyjnego w (...) i Zgromadzenia Przedstawicieli Sędziów Apelacji (...) nie w każdym przypadku odzwierciedla poziom ich kwalifikacji

wynikający z innych dokumentów zgromadzonych w toku tego postępowania.

Reasumując Krajowa Rada Sądownictwa wyjaśniła, że o przedstawieniu Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej wniosku o powołanie Pana M. K., Pani M. M., Pana J. S. i Pana M. U. do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego sądu apelacyjnego w Sądzie Apelacyjnym w (...) zdecydował całokształt okoliczności sprawy, a w szczególności oceniane łącznie: kwalifikacje kandydatów oraz ich dotychczasowe doświadczenie zawodowe.

W ocenie Krajowej Rady Sądownictwa Pani B. B., Pan P. H., Pani J. J., Pani J. S., Pan R. Ś., Pani I. W., Pani M. W., Pani E. Z. nie wypełniają, ocenianych łącznie, kryteriów wyboru wymienionych w art. 35 ust. 2 pkt 1 i 2 ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa w stopniu uzasadniającym przedstawienie Prezydentowi RP wniosków o ich powołanie do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego sądu apelacyjnego.

Krajowa Rada Sądownictwa wskazała, że powyższe okoliczności spowodowały, że w trakcie posiedzenia Krajowej Rady Sądownictwa 11 października 2018 r., w głosowaniu tajnym - w związku ze zgłoszeniem przez członka Rady żądania, o którym mowa w art. 21 ust. 2 zdanie 2 ustawy o KRS - na kandydaturę:

- Pani B. B. nie oddano głosów „za” i głosów „przeciw”, oddano 14 głosów „wstrzymujących się” (3 głosy „nieważne”),
- Pana P. H. oddano 1 głos „za”, nie oddano głosów „przeciw”, oddano 13 głosów „wstrzymujących się” (3 głosy „nieważne”),
- Pani J. J. oddano 1 głos „za”, nie oddano głosów „przeciw”, oddano 13 głosów „wstrzymujących się” (3 głosy „nieważne”),
- Pana M. K. oddano 17 głosów „za”, nie oddano głosów „przeciw” i głosów „wstrzymujących się” (brak głosów „nieważnych”),
- Pani M. M. oddano 15 głosów „za”, nie oddano głosów „przeciw”, oddano 2 głosy „wstrzymujące się” (brak głosów „nieważnych”),
- Pani J. S. nie oddano głosów „za” i głosów „przeciw”, oddano 14 głosów „wstrzymujących się” (3 głosy „nieważne”),
- Pana R. Ś. oddano 6 głosów „za”, nie oddano głosów „przeciw”, oddano 7 głosów „wstrzymujących się” (4 głosy „nieważne”),

- Pana J. Ś. oddano 16 głosów „za”, nie oddano głosów „przeciw” i głosów „wstrzymujących się” (1 głos „nieważny”),

- Pana M. U. oddano 15 głosów „za”, nie oddano głosów „przeciw”, oddano 2 głosy „wstrzymujące się” (brak głosów „nieważnych”), Pani I. W. oddano 4 głosy „za”, nie oddano głosów „przeciw”, oddano 12 głosów „wstrzymujących się” (1 głos „nieważny”),

- Pani M. W. oddano 1 głos „za”, nie oddano głosów „przeciw”, oddano 13 głosów „wstrzymujących się” (3 głosy „nieważne”),

- Pani E. Z. oddano 1 głos „za”, nie oddano głosów „przeciw”, oddano 13 głosów „wstrzymujących się” (3 głosy „nieważne”).

Wobec powyższego wymaganą bezwzględną większość głosów uzyskali: M. K., M. M., J. Ś., M. U.

W związku z tym, że liczba kandydatów, którzy uzyskali bezwzględną większość, była mniejsza niż liczba wolnych stanowisk, przeprowadzono ponowne głosowanie, z udziałem tych kandydatów, na których oddano największą liczbę głosów „za”, stosownie do § 12 ust. 4 pkt 1 Regulaminu Krajowej Rady Sądownictwa, stanowiącego załącznik do uchwały nr 265/2017 Krajowej Rady Sądownictwa z dnia 12 września 2017 r. w sprawie Regulaminu Krajowej Rady Sądownictwa (M.P. z 2018 r., poz. 840; dalej: regulamin KRS). Zgodnie z § 12 ust. 5 regulaminu KRS, w głosowaniu tym rozpatrzono kandydatury w liczbie wolnych stanowisk sędziowskich powiększonej o jedną osobę lub powiększonej o liczbę kandydatów mających taką samą liczbę głosów co ta osoba. Podczas ponownego głosowania na kandydaturę:

- Pana P. H. nie oddano głosów „za”, oddano 2 głosy „przeciw” i 14 głosów „wstrzymujących się” (1 głos „nieważny”),

- Pani J. J. oddano 1 głos „za”, nie oddano głosów „przeciw”, oddano 15 głosów „wstrzymujących się” (1 głos „nieważny”),

- Pana R. Ś. oddano 5 głosów „za”, nie oddano głosów „przeciw”, oddano 11 głosów „wstrzymujących się” (1 głos „nieważny”),

- Pani I. W. 1 głos „za”, nie oddano głosów „przeciw”, oddano 15 głosów „wstrzymujących się” (1 głos „nieważny”),

- Pani M. W. 1 głos „za”, nie oddano głosów „przeciw”, oddano 15 głosów

„wstrzymujących się” (1 głos „nieważny”),

- Pani E. Z. nie oddano głosów „za” i głosów „przeciw”, oddano 15 głosów „wstrzymujących się” (1 głos „nieważny”).

W związku z tym, że żaden z kandydatów w głosowaniach przeprowadzonych na podstawie § 12 ust. 4 pkt 1 Regulaminu KRS nie uzyskał bezwzględnej większości głosów, zgodnie z § 12 ust. 6 regulaminu KRS przeprowadzono jedno dodatkowe głosowanie nad kandydaturą, która uzyskała największą liczbę głosów.

Podczas ponownego głosowania na kandydaturę Pana R. Ś. oddano 3 głosy „za”, 1 głos „przeciw” i 10 głosów „wstrzymujących się” (3 głosy „nieważne”).

Mając na uwadze wyniki głosowania, Krajowa Rada Sądownictwa podjęła uchwałę nr (...)/2018.

Odwołanie od powyższej uchwały wniosła J. S., zaskarżając ją w całości i zarzucając:

1) naruszenie przepisów postępowania mające istotny wpływ na treść rozstrzygnięcia (art. 398³ § 1 pkt 2 w zw. z art. 398⁴ § 1 pkt 2 k.p.c. w zw. z art. 44 ust. 3 ustawy o KRS), w postaci:

a) naruszenia art. 21 ust. 1 i 2, art. 31 ust. 1 oraz art. 34 ust. 1-3 ustawy o KRS w zw. z § 12 ust. 1 i 3-6 oraz § 18 ust. 1-8 załącznika do uchwały nr 265/2017 Krajowej Rady Sądownictwa z 12 września 2017 r. w sprawie Regulaminu Krajowej Rady Sądownictwa („Regulamin”) poprzez błędne przyjęcie, że doszło do skutecznego przyjęcia stanowiska zespołu oraz podjęcia Uchwały KRS, gdy tymczasem Rada (a w ślad za tym zespół) nie była należycie obsadzona, wobec nieskutecznego powołania części sędziowskiej Rady, tj. powołania w sposób sprzeczny z Konstytucją RP członków Rady, o których mowa w art. 187 ust. 1 pkt 2 Konstytucji RP. W konsekwencji czego piętnastu członków Rady nie było uprawnionych do uczestniczenia w postępowaniu w niniejszej sprawie, w tym w opiniowaniu i rekomendowaniu kandydatów (w ramach zespołów), głosowaniach i w efekcie w podejmowaniu Uchwały;

b) naruszenia art. 33 ust. 1 ustawy o KRS w zw. z art. 35 ust. 2 *in principio* pkt 1 i 2 ustawy o KRS w zw. z § 18 ust. 1-11 Regulaminu oraz art. 42 ust. 1 ustawy o KRS w związku z art. 2, art. 32 ust. 1 i 2, art. 60 Konstytucji RP poprzez:

- dokonanie oceny kandydatury skarżącej bez dochowania obowiązku wszechstronnego rozważenia okoliczności sprawy i bez wnikliwego zbadania materiałów sprawy udostępnionych Radzie oraz dokonanie tej oceny w sposób dowolny oraz niezgodnie ze zgromadzonym materiałem, z pominięciem rzetelnej oceny kwalifikacji skarżącej i konkurujących z nią kandydatów, z przekroczeniem granic swobodnej oceny materiałów, co skutkowało brakiem dokonania oceny kandydatów w oparciu o jasne i jednakowe dla wszystkich osób uczestniczących w konkursie kryteria awansu, które odpowiadałyby zasadom równego dostępu do służby publicznej, zasadom równego traktowania oraz zasadom demokratycznego państwa prawa, urzeczywistniającego zasady sprawiedliwości społecznej, w wyniku czego Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej przedstawiono wnioski o powołanie do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego Sądu Apelacyjnego w (...) Pana M. K., Pani M. M., Pana J. Ś. i Pana M. U., a nie skarżącej oraz niewskazania w ogóle przyjętych przez KRS kryteriów oceny kandydatów na sędziego sądu apelacyjnego, które pozwoliłyby na poznanie motywów negatywnej oceny kandydatury skarżącej, jako osoby w ogóle niegodnej do powołania na żadne z pozostałych trzech stanowisk urzędu sędziego sądu apelacyjnego w Sądzie Apelacyjnym w (...), co do których KRS nie dokonał żadnego wyboru; brak porównania i omówienia ocenianych kandydatur w oparciu o jednolite dla wszystkich osób uczestniczących w konkursie kryteria ustawowe, a także niezastosowanie części ustawowych kryteriów oceny kandydatur, co skutkowało przedstawieniem w Uchwale Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej wniosków o powołanie do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego Sądu Apelacyjnego w (...) pozostałych uczestników, a nie skarżącej;

- oparcie Uchwały na wybiórczych (niepełnych) ustaleniach faktycznych, mimo dostępu do pełnych danych o skarżącej w oparciu o posiadany materiał dowodowy, co skutkowało przedstawieniem w Uchwale Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej wniosków o powołanie do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego Sądu Apelacyjnego pozostałych uczestników, a nie skarżącej;

- przyjęcie stanowiska zespołu oraz podjęcie Uchwały mimo niewykorzystania wszelkich (a nawet większości) przewidzianych prawem możliwości służących dokonaniu oceny, według jednolitych kryteriów, kandydatur

wszystkich osób uczestniczących w konkursie, co skutkowało przedstawieniem w Uchwale Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej wniosków o powołanie do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego Sądu Apelacyjnego pozostałych uczestników, a nie skarżącej; brak własnych ustaleń Rady w odniesieniu do skarżącej poprzez powielenie argumentacji w części uzasadnienia Uchwały omawiającego stanowiska zespołu i Rady, w efekcie czego Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej przedstawiono wnioski o powołanie do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego Sądu Apelacyjnego w (...) pozostałych uczestników, a nie skarżącej;

c) naruszenie art. 42 ust. 1 ustawy o KRS poprzez sporządzenie uzasadnienia Uchwały w części dotyczącej kandydatur skarżącej i pozostałych uczestników w sposób uniemożliwiający poznanie motywów podjęcia Uchwały, co utrudnia odniesienie się do całości przesłanek, na podstawie których Rada uznała, że kandydatura skarżącej jest gorsza od kandydatury pozostałych uczestników w obecnej procedurze konkursowej;

obrazę prawa materialnego (art. 398¹ § 1 pkt 1 w zw. z art. 398⁴ § 1 pkt 2 k.p.c. w zw. z art. 44 ust. 3 ustawy o KRS), w postaci:

a) naruszenia art. 187 ust. 1 pkt 2 i ust. 3, art. 173, art. 10 i art. 186 Konstytucji RP w zw. z art. 9a ust. 1-3, z art. 11d ust. 1-5, z art. 21 ust. 1 i 2, z art. 33 ust. 1, z art. 34 ust. 1 i z art. 37 ust. 1 ustawy o KRS w zw. z § 12 ust. 1 i 3-6 oraz § 18 ust. 1-8 Regulaminu, poprzez błędną wykładnię tych przepisów, a w rezultacie ich niewłaściwe zastosowanie, tj. wydanie zaskarżonej Uchwały przez Radę, która w zakresie dotyczącym piętnastu członków Rady, o których mowa w art. 187 ust. 1 pkt 2 Konstytucji RP, była powołana w sposób sprzeczny z Konstytucją RP oraz wyżej wskazanymi przepisami ustawy o KRS, w konsekwencji czego sędziowska część Rady nie była uprawniona do uczestniczenia w postępowaniu w niniejszej sprawie, w tym w opiniowaniu i rekomendowaniu kandydatów (w ramach zespołów), głosowaniach i w efekcie w podejmowaniu Uchwały; b) art. 2, art. 32 ust. 1 i 2 oraz art. 60 Konstytucji RP, poprzez błędną wykładnię tych przepisów, a w rezultacie ich niewłaściwe zastosowanie, tj. brak dokonania oceny kandydatów na podstawie przejrzystych kryteriów awansu, które odpowiadałyby zasadom równego dostępu do służby publicznej, zasadom równego

traktowania oraz zasadom demokratycznego państwa prawa urzeczywistniającego zasady sprawiedliwości społecznej, w wyniku czego Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej przedstawiono wnioski o powołanie do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego Sądu Apelacyjnego w (...) Pozostałych Uczestników, a nie skarżącą.

Odwołująca wniosła o uchylenie Uchwały w zaskarżonej części oraz umorzenie poprzedzającego jej wydanie postępowania (art. 398¹⁹ zd. 1 k.p.c. w zw. z art. 44 ust. 3 ustawy o KRS), przy czym w takiej sytuacji wniosła o rozpoznanie niniejszego odwołania na posiedzeniu niejawnym (art. 398¹¹ § 1 k.p.c. w zw. z art. 44 ust. 3 ustawy o KRS) ewentualnie o uchylenie zaskarżonej Uchwały oraz przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania KRS (art. 398¹³ § 1 zd. 1 k.p.c. w zw. z art. 44 ust. 3 ustawy o KRS); przy czym w takiej sytuacji także wniosła o rozpoznanie niniejszego odwołania na posiedzeniu niejawnym (art. 398¹¹ § 1 k.p.c. w zw. z art. 44 ust. 3 ustawy o KRS).

W odpowiedzi na powyższe odwołanie, Krajowa Rada Sądownictwa wniosła o jego oddalenie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Odwołanie zasługuje na uwzględnienie.

Na wstępie rozważań wskazać należy, iż wyrokiem z dnia 25 marca 2019 r., sygn. akt K 12/18 Trybunał Konstytucyjny orzekł, że art. 9a ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o Krajowej Radzie Sądownictwa (Dz.U. z 2019 r., poz. 84) jest zgodny z art. 187 ust. 1 pkt 2 i ust. 4 w związku z art. 2, art. 10 ust. 1 i art. 173 oraz z art. 186 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej. Wobec powyższego zarzut naruszenia art. 187 ust. 2 Konstytucji poprzez wydanie uchwały przez organ, który został powołany niezgodnie z Konstytucją, okazał się niezasadny.

W motywach ustnych wyroku wygłoszonych przez sędziego sprawozdawcę Trybunał wskazał, że podziela pogląd wyrażony w uzasadnieniu wyroku o sygnaturze K 05/17, zgodnie z którym art. 187 ust. 1 pkt 2 Konstytucji stanowi jedynie, że osoby te są wybierane spośród sędziów. Ustrojodawca nie wskazał jednak, kto ma wybierać tych sędziów. Zatem z Konstytucji wynika, kto może być wybranym członkiem KRS, ale nie jest określone, jak wybierać sędziów członków KRS do tej Rady. Te kwestie zostały przekazane do uregulowania w ustawie. Nic nie stoi na przeszkodzie, aby sędziów do KRS wybierali sędziowie. Jednak nie

można się zgodzić z twierdzeniem, że piastunem czynnego prawa wyborczego muszą być wyłącznie gremia sędziowskie. O ile art. 187 ust. 1 pkt 3 Konstytucji wyraźnie wskazuje, że do KRS posłowie wybierani są przez Sejm, a senatorowie przez Senat, o tyle w stosunku do sędziów - członków KRS nie ma w tym zakresie żadnych wytycznych konstytucyjnych. To znaczy, że Konstytucja nie przesądza tego, kto może wybierać sędziów wchodzących w skład KRS. Z tego względu należy stwierdzić, że w granicach swobody ustawodawczej kwestia ta może być w różny sposób uregulowana. Skoro ustrojodawca w art. 187 ust. 1 pkt 1 i 3 Konstytucji wskazuje dokładnie, komu przysługuje czynne prawo do wyboru członków KRS to fakt, iż nie robi tego w odniesieniu do przedstawicieli sądów pozwala stwierdzić, że nie uregulował tej kwestii świadomie i oddał ją w ręce ustawodawcy. Jakkolwiek zatem KRS jest oczywiście organem konstytucyjnym, to lakoniczność regulacji konstytucyjnej, która się do niej odnosi wskazuje, że ustrojodawca zasadnicze kwestie związane z jej funkcjonowaniem przekazał do regulacji ustawowej pozostawiając w tekście Konstytucji jedynie pewien minimalny standard konstytucyjności KRS. Fakt bycia reprezentacją środowiska sędziowskiego wynika jednak nie ze sposobu wyboru członków KRS, ale z tego, że z dużą przewagą wybierani są do jej składu sędziowie, co jest objęte gwarancją konstytucyjną. Trybunał uznał więc art. 9a ustawy o KRS za zgodny z art. 187 ust. 1 pkt 2 i ust. 4 w zw. z art. 2, art. 10 ust. 1 i art. 173 Konstytucji RP oraz z art. 186 ust. 1 Konstytucji RP.

Zgodnie z treścią art. 44 ust. 1 zdanie pierwsze ustawy o KRS, uczestnik postępowania może odwołać się do Sądu Najwyższego z powodu sprzeczności uchwały Rady z prawem, o ile przepisy odrębne nie stanowią inaczej. Z przytoczonego przepisu wynika prawo zaskarżania uchwał Rady podejmowanych w sprawach należących do jej kompetencji, w tym w sprawach wymienionych w art. 3 ust. 1 pkt 1 ustawy o KRS, tj. rozpatrzenie i ocenę kandydatów do pełnienia urzędu na stanowiskach sędziów Sądu Najwyższego oraz stanowiskach sędziowskich w sądach powszechnych, sądach administracyjnych i sądach wojskowych oraz na stanowiskach asesorów sądowych w sądach administracyjnych. Stosownie do art. 44 ust. 3 ustawy o KRS, do postępowania przed Sądem Najwyższym w sprawach z odwołań od uchwał Rady stosuje się

przepisy Kodeksu postępowania cywilnego o skardze kasacyjnej, z wyłączeniem stosowania przepisu art. 87¹ k.p.c., ustanawiającym przymus adwokacko-radcowski w występowaniu przed Sądem Najwyższym. Odesłanie do przepisów Kodeksu postępowania cywilnego o skardze kasacyjnej implikuje sposób wyznaczenia granic rozpoznania przez Sąd Najwyższy sprawy zainicjowanej odwołaniem uczestnika postępowania. Stosownie do art. 398¹³ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy rozpoznaje bowiem skargę kasacyjną w granicach zaskarżenia oraz w granicach podstaw, a z urzędu bierze pod rozagę tylko nieważność postępowania.

W świetle art. 44 ust. 1 ustawy o KRS, kognicja Sądu Najwyższego w sprawach z odwołań od uchwał Krajowej Rady Sądownictwa dotyczących obsady stanowisk sędziowskich obejmuje wyłącznie badanie, czy uchwała nie pozostaje w sprzeczności z prawem, a zatem Sąd Najwyższy nie ma kompetencji do merytorycznego rozpatrywania kwalifikacji kandydatów na stanowisko sędziowskie, ani decydowania o tym, który z nich powinien zostać przedstawiony Prezydentowi RP z wnioskiem o powołanie do pełnienia urzędu sędziego, na co wielokrotnie zwracano już uwagę w orzecznictwie Sądu Najwyższego. Przedmiot postępowania w kwestii oceny kandydata i przedstawienia wniosku o jego powołanie na stanowisko sędziego ma charakter sprawy w rozumieniu art. 45 ust. 1 Konstytucji, a zatem winna ona podlegać kontroli sądowej w zakresie właściwym tego rodzaju sprawom, tj. pod kątem legalności i przestrzegania stosownych procedur prawnych. Merytoryczna ingerencja Sądu Najwyższego w rozstrzygnięcia Rady jest niedopuszczalna, gdyż wkraczałaby w sferę szczególnego władztwa Krajowej Rady Sądownictwa, wynikającego z norm konstytucyjnych. Jednakże kontrola sądowa przestrzegania praw obywateli, w przedmiotowej sprawie wynikających z art. 60 Konstytucji, tj. prawa równego dostępu do służby publicznej, a zatem w sprawach prowadzenia naboru na podstawie przejrzystych kryteriów selekcji kandydatów i obsadzania poszczególnych stanowisk w służbie publicznej, jest w myśl art. 45 ust. 1 Konstytucji, konieczna. Kognicja Sądu Najwyższego w zakresie kontroli nad postępowaniem dotyczącym przedstawienia Prezydentowi RP wniosku o powołanie na stanowisko sędziego, obejmuje w szczególności badanie, czy Krajowa Rada Sądownictwa przestrzegała w danym postępowaniu jednolitych kryteriów oceny kandydatów oraz procedur postępowania związanych z tą oceną i przedstawieniem

wniosku Prezydentowi. Analiza tego, czy uchwała nie pozostaje w sprzeczności z prawem, obejmuje również, kontrolę przestrzegania przez Radę innych wymagań prawnych, w tym np. ustawowych warunków powoływania na stanowisko sędziego, sprecyzowanych w ustawie Prawo o ustroju sądów powszechnych, czy też w ustawie Prawo o ustroju sądów administracyjnych oraz ogólnych reguł proceduralnych wynikających z ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa.

Biorąc pod uwagę powyższe rozważania i wyznaczone przez ustawodawcę granice rozpoznania przez Sąd Najwyższy odwołań od uchwał Krajowej Rady Sądownictwa, niewątpliwie należy poddać analizie zgłoszone w niniejszym postępowaniu zarzuty odwołującej się.

Krajowa Rada Sądownictwa w zaskarżonej uchwale zdecydowała się przedstawiać Prezydentowi RP wniosek o powołanie do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego Sądu Apelacyjnego w (...) 4 osoby oraz nie przedstawiać żadnego z pozostałych 9 kandydatów na pozostałe 3 wolne stanowiska, w tym J. S.. Na takie rozstrzygnięcie Rady odnośnie zgłoszenia skarżącej wpływ miał całokształt okoliczności przedstawionych w uzasadnieniu uchwały. Z takim rozstrzygnięciem nie zgodziła się skarżąca, zarzucając naruszenie: art. 42 ust. 1 ustawy o KRS, art. 187 ust. 1 pkt 2 i ust. 3, art. 173, art. 10 i art. 186 Konstytucji RP w zw. z art. 9a ust. 1-3, z art. 11d ust. 1-5, z art. 21 ust. 1 i 2, z art. 33 ust. 1, z art. 34 ust. 1 i z art. 37 ust. 1 ustawy o KRS. w zw. z § 12 ust. 1 i 3-6 oraz § 18 ust. 1-8 Regulaminu, poprzez błędną wykładnię tych przepisów, a w rezultacie ich niewłaściwe zastosowanie.

Sąd Najwyższy doszedł do przekonania, że zaskarżona uchwała, a w szczególności jej uzasadnienie, nie spełnia standardów dotyczących wyboru kandydatów na stanowisko sędziego sądu powszechnego, a w konsekwencji nie pozwala na przyjęcie, że Rada przy ocenie poszczególnych kandydatur spełniła wymagania wszechstronnego rozważenia wszystkich okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy, przy zastosowaniu przejrzystych, jednolitych i sprawiedliwych kryteriów. Sąd Najwyższy dostrzegł sprzeczności pomiędzy ustaleniami Krajowej Rady Sądownictwa zawartymi w uzasadnieniu zaskarżonej uchwały a zgromadzonym materiałem; uzasadnienie jest ogólne, oceny kandydatów wybiórcze, brak jest szczegółowej charakterystyki kandydatów ze

wskazaniem tych cech, które zdecydowały o wyborze indywidualnych kandydatów. Tym samym uzasadnienie nie spełnia swojej roli, gdyż pozostali kandydaci, którzy nie zostali wybrani, nie są w stanie ustalić i zweryfikować, dlaczego nie zostali wybrani i z jakich przyczyn, w szczególności brak jest wskazania wobec kandydatów nie wybranych, cech ich dyskwalifikujących.

Stosownie zaś do przytoczonego przepisu uchwały Rady wymagają uzasadnienia, omawiana natomiast norma nie zawiera wymaganej treści. Choć rolą Sądu Najwyższego nie jest zastępowanie Krajowej Rady Sądownictwa w wykonywaniu jej ustawowo wyznaczonego zadania, jakim jest rozpatrywanie i ocena kandydatów do pełnienia urzędu sędziego, a kompetencja do badania stopnia dojrzałości zawodowej kandydatów należy do Rady, Sąd Najwyższy jest władny przeprowadzić kontrolę w zakresie ustalenia, czy Rada w odniesieniu do wszystkich uczestników procedury nominacyjnej zastosowała przejrzyste, jednolite i sprawiedliwe kryteria selekcyjne. W przypadku powzięcia w tym zakresie wątpliwości, Sąd Najwyższy wyjątkowo dopuszcza - w ramach weryfikacji zgodności z prawem uchwały Rady we wskazanym powyższej zakresie - porównywanie poszczególnych, zastosowanych przez Radę kryteriów w odniesieniu do konkretnych kandydatów. Jest tak zwłaszcza w sytuacji, gdy w uzasadnieniu uchwały Rada wskazuje, że przy dokonywaniu wyboru kierowała się oceną kwalifikacji i doświadczenia zawodowego, lecz z uzasadnienia uchwały nie można wnioskować dlaczego kwalifikacje zawodowe wybranego kandydata są lepsze od pozostałych kandydatów, w szczególności zaś skarżącego uchwałę Rady. Wówczas uzasadnienie uchwały Rady nie jest wystarczająco transparentne, co nie pozwala Sądowi Najwyższemu na przyjęcie założenia, że w danej procedurze konkursowej Rada rzeczywiście dochowała wskazanych w uzasadnieniu kryteriów oceny kandydatów na wolne stanowiska sędziowskie (*vide*: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 26 stycznia 2017 r., III KRS 38/16, LEX nr 2255324 oraz wskazane w nim orzecznictwo Sądu Najwyższego).

W orzecznictwie Sądu Najwyższego podkreśla się, że pisemne motywy uchwały Rady nie muszą być powtórzeniem całego zgromadzonego w sprawie materiału. Z tego też względu sporządzając uzasadnienie, jak również oceniając je należy kierować się tzw. „zdrowym rozsądkiem”, mając na uwadze przede

wszystkim funkcje i cele uzasadnienia. Mając na względzie prawną ochronę interesów uczestników postępowania przed Radą, należy przyjąć, że Krajowa Rada Sądownictwa nie ma obowiązku szczegółowego opisywania każdego z kandydatów do objęcia stanowiska sędziowskiego, wystarczające i wymagane jest bowiem dokładne przedstawienie zwycięzcy konkursu. Pozostali kandydaci znają własną sytuację, mogą zatem porównać ją z osiągnięciami kandydata wybranego przez Radę i samodzielnie ocenić, czy niewybranie go przez Radę było uzasadnione (*vide*: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 27 sierpnia 2014 r., III KRS 38/14, LEX nr 1537560; odnośnie uchwały, w której Rada zdecydowała się przedstawić Prezydentowi RP jedynie 4 kandydatury, gdzie wolnych było 7 stanowisk).

W tym miejscu wskazać należy, że obowiązkiem Krajowej Rady Sądownictwa w przypadku, w którym kilka osób ubiega się o wolne stanowiska sędziowskie jest przede wszystkim wyjaśnienie i konkretne wskazanie w uchwale, jakie kryteria ocenne stanowiły punkt wyjścia przy wyborze najlepszych kandydatów pretendujących do objęcia stanowiska sędziego (*vide*: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 13 grudnia 2016 r., III KRS 33/16, niepubl.). Zakres rozważań Rady poświęcony analizie ocenianych kandydatur powinien być szerszy w szczególności w przypadku osób o zbliżonej sytuacji faktycznej (*vide*: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 17 sierpnia 2010 r., III KRS 10/10, LEX nr 678015). Z całą stanowczością podkreślić należy, że analiza i rozważania Rady powinny być pogłębione w przypadku konkursu na wyższe stanowisko sędziowskie z uwagi na zasadniczo porównywalny i niezwykle wysoki poziom kwalifikacji kandydatów (*vide*: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 2 lipca 2015 r., III KRS 25/15, niepubl.).

W okolicznościach niniejszej sprawy Krajowa Rada Sądownictwa jako kryteria decydujące o wyborze kandydatów wskazała ich kwalifikacje oraz doświadczenie zawodowe, co po nawet pobieżnej analizie kandydatur nie sposób uznać za w pełni miarodajne wobec osób o zbliżonych kwalifikacjach i doświadczeniu zawodowym. Powyższe stoi także w sprzeczności z opiniami sporządzonymi przez sędziów wizytatorów na potrzeby niniejszego postępowania, które w sposób odmienny i wskazujący zarówno na różnice w doświadczeniu zawodowym jak i kwalifikacjach, umożliwiają szerszą ocenę indywidualną każdego kandydata.

Wobec powyższego Sąd Najwyższy doszedł do przekonania, iż Krajowa Rada Sądownictwa uchybiła standardom wyłaniania kandydatów na wolne stanowiska sędziowskie. Z jednej strony bowiem Rada wskazuje, iż dokonała wyboru kandydatów kierując się kryteriami wymienionymi w art. 35 ust. 2 ustawy o KRS, podkreślając, iż miały one mieć zastosowanie po wszechstronnym rozważeniu całokształtu okoliczności. Z drugiej strony natomiast wyjaśnia, że oceny uzyskane na dyplomie nie mogą stanowić w postępowaniu nominacyjnym kryterium samodzielnie rozstrzygającego o wyniku tego postępowania. W dalszej kolejności wskazuje natomiast, iż poparcie udzielone kandydatom przez Kolegium Sądu nie w każdym przypadku odzwierciedla poziom ich kwalifikacji wynikający z innych dokumentów, zatem kryterium to nie zostało wzięte pod uwagę. Reasumując, Rada wyjaśniła, że wybrani kandydaci posiadają wysokie, wyróżniające i odpowiadające wymogom orzekania w sądzie apelacyjnym kwalifikacje, pozostali natomiast są dobrymi kandydatami, jednak nie wypełniają ocenianych łącznie kryteriów wyboru w stopniu uzasadniającym przedstawienie Prezydentowi wniosków o ich powołanie do pełnienia urzędu sędziego. W tym miejscu wskazać należy, że Rada może przypisać określonym kryteriom mniejsze znaczenie, a nawet przedstawić kandydaturę, która otrzymała niższe poparcie środowiska sędziowskiego, jeżeli uzna, że jest to uzasadnione dobrem wymiaru sprawiedliwości i przedstawi przekonujący uzasadnienie (*vide*: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 15 września 2015 r., III KRS 48/15, LEX nr 2008687), czego jednak w okolicznościach niniejszej sprawy zaniechała.

Z uzasadnienia uchwały w żaden sposób nie wynika, na czym Rada opiera twierdzenie, że wybrani kandydaci posiadają wyższe lub lepsze doświadczenie zawodowe i kwalifikacje, bowiem z przedstawionych sylwetek kandydatów, nie sposób nawet w wyniku analizy porównawczej wywieść podobnych wniosków. Podkreślić należy, że wszyscy kandydaci przeszli pozytywnie procedurę kwalifikacyjną, otrzymali pozytywne opinie, posiadają zbliżony staż zawodowy. Podkreślić należy, że już na etapie oceny dokonanej przez Zespół, co następnie powielone zostało przez Radę, wskazano, że „uzyskane przez kandydatów oceny kwalifikacji nie są miarodajne, ponieważ nie w każdym przypadku odzwierciedlają rzeczywisty poziom ich kwalifikacji”. Zabrakło natomiast w uzasadnieniu

stwierdzenia w stosunku do kogo i dlaczego stwierdzono brak miarodajności.

Sąd Najwyższy zwrócił również uwagę na brak transparentności w uzasadnieniu zaskarżonej uchwały, które jest enigmatyczne, niejednokrotnie sprzeczne wewnętrznie. W ocenie Sądu Najwyższego uzasadnienie uchwały nie wskazuje w sposób dostateczny i wyraźny przesłanek, jakimi kierowała się Rada przy podejmowaniu zaskarżonej uchwały. Nadto treść uchwały nie koreluje ze zgromadzonymi dokumentami w aktach osobowych skarżącej, pomijając istotne szczegóły, które winny być rozpatrzone, przy podejmowaniu uchwały i enumeratywnie wskazane, jako przesłanki wyłonienia kandydatów na stanowisko sędziego Sądu Apelacyjnego w (...), czego Rada zaniechała.

Krajowa Rada Sądownictwa rozpatrując i oceniając kandydatury zgłoszone na wolne stanowiska sędziowskie w Sądzie Apelacyjnym w (...), niewątpliwie dysponowała obszerną dokumentacją dotyczącą poszczególnych osób biorących udział w konkursie, czego nie odzwierciedla uzasadnienie uchwały. Wobec powyższego Sąd Najwyższy powziął wątpliwość, czy Rada dokonała analizy całokształtu przedstawionych jej dokumentów, co stanowi istotne naruszenie procedury nominacyjnej kandydatów. Rada jest bowiem zobligowana do wszechstronnego rozważenia wszystkich aspektów sprawy, całościowej i wszechstronnej oceny każdego z kandydatów, wynikającej z łącznego zastosowania właściwych kryteriów, co winno mieć odzwierciedlenie w uzasadnieniu uchwały. W ocenie Sądu Najwyższego treść uzasadnienia zaskarżonej uchwały wskazuje jednoznacznie na naruszenie procedury konkursowej wobec braku wskazania jednolitych kryteriów oceny i wyboru kandydatów, co uniemożliwia ostatecznie przeprowadzenie kontroli zaskarżonej uchwały.

W tym miejscu wskazać należy, że w niniejszej sprawie Rada dokonała wyboru kandydatów wbrew stanowisku Zespołu. Lista rekomendowanych kandydatów będąca efektem pracy Zespołu, wyraża stanowisko Zespołu i stanowisko to wraz z jego uzasadnieniem (art. 34 ust. 1 ustawy o KRS) wykorzystuje Krajowa Rada sądownictwa, wykonując na posiedzeniu Rady swą kompetencję, o której była mowa wyżej i opierając się w rozstrzygnięciu sprawy na „wszechstronnym rozważeniu sprawy, na podstawie udostępnionej dokumentacji

oraz wyjaśnień uczestników postępowania lub innych osób, jeżeli zostały złożone” (art. 33 ust. 1 ustawy o KRS). Stanowisko Zespołu może być zaakceptowane przez Krajową Radę Sądownictwa rozpoznającą sprawę na posiedzeniu. Jednakże stanowisko Zespołu nie jest dla Rady wiążące, może go ona nie uwzględnić, nie dzielając na przykład oceny referencji rekomendowanych przez zespół kandydatów w oparciu o przyjęte kryteria. Oznacza to, że postępowanie przed Zespołem i przedstawiana w jego wyniku przez Zespół ocena (stanowisko) nie przekłada się bezpośrednio na rozstrzygnięcie sprawy w uchwale Krajowej Rady Sądownictwa (*vide*: wyroki Sądu Najwyższego: z dnia 8 marca 2012 r., III KRS 1/12, OSNP 2013 nr 3-4, poz. 47; z dnia 27 sierpnia 2014 r., III KRS 37/14, LEX nr 1541203; z dnia 25 stycznia 2016 r., III KRS 88/15, LEX nr 2288965). Jednakże, gdy ze stanowiska Rady (uzasadnienia uchwały) wynika, że przy ocenie kandydatów zdała się ona na stanowisko Zespołu, nie wnikając w jego merytoryczną zasadność, to jest to jej własne uchybienie proceduralne, polegające na zaniechaniu „wszechstronnego rozważenia sprawy, na podstawie udostępnionej dokumentacji oraz wyjaśnień uczestników postępowania lub innych osób, jeżeli zostały złożone” (*vide*: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 7 września 2017 r., III KRS 18/17, LEX nr 2390682). *A contrario* wywieść należy, że Rada podejmując uchwałę wbrew opinii Zespołu, powinna odnieść się w sposób należyty do przedłożonej jej listy kandydatów rekomendowanych, wskazując w uzasadnieniu merytoryczne przesłanki swojej decyzji. W okolicznościach niniejszej sprawy Rada zupełnie pominęła ten aspekt procedury nominacyjnej. W konsekwencji Sąd Najwyższy powziął w wątpliwość czy zaskarżona uchwała została podjęta w oparciu o wszechstronne rozważanie sprawy, co stanowi naruszenie przepisów proceduralnych mające istotny wpływ na wynik sprawy.

W dalszej kolejności Sąd Najwyższy zważył, iż przedmiotem ochrony wynikającej z art. 60 Konstytucji RP jest przede wszystkim formalny aspekt dostępu do służby, a więc związany z przestrzeganiem jednolitych kryteriów i procedur postępowania, a nie sama ocena kwalifikacji, czy też wiarygodności danej osoby z punktu widzenia kryteriów stosowanych w ramach tego postępowania. Z tego względu sądowa kontrola dokonywana przez pryzmat wymienionego przepisu nie stwarza podstaw do wkraczania w zakres kompetencji Krajowej Rady

Sądownictwa, ponieważ mogłoby to oznaczać naruszenie konstytucyjnych uprawnień i kompetencji Rady wynikających z art. 179 Konstytucji RP. Ochrona sądowa udzielana kandydatowi na określone stanowisko sędziowskie, dokonywana przy uwzględnieniu art. 60 Konstytucji RP, powinna zatem obejmować kontrolę postępowania przed Radą pod względem jego zgodności z prawem, a więc musi być ograniczona do oceny zgodności z prawem zastosowanej in casu procedury oceny kandydatury bądź kandydatur i w efekcie przedstawienia Prezydentowi RP wniosku o powołanie lub odmowy objęcia danego kandydata takim wnioskiem. Artykuł 32 ust. 1 Konstytucji RP statuuje zasadę równości wszystkich wobec prawa i równości traktowania wszystkich przez władze publiczne oraz zakazuje dyskryminacji w życiu politycznym, społecznym lub gospodarczym z jakiejkolwiek przyczyny. Dlatego kontrola sądowa postępowania przed Radą w zakresie jej zgodności z tym przepisem powinna sprowadzać się do oceny, czy wszyscy kandydaci uczestniczący w procedurze konkursowej byli traktowani jednakowo oraz czy żaden z nich nie był w jakikolwiek sposób dyskryminowany. Poddanie kontroli sądowej wyników postępowania przed Krajową Radą Sądownictwa w takiej indywidualnej sprawie nie może natomiast oznaczać, że sąd uczestniczyłby w decydowaniu o obsadzie określonego stanowiska sędziowskiego (uzasadnienie wyroku Sądu Najwyższego z dnia 22 listopada 2013 r., III KRS 226/13, LEX nr 1555610).

W ocenie Sądu Najwyższego w uzasadnieniu zaskarżonej uchwały brak jest fundamentalnego dla ochrony prawnej indywidualnych kandydatów, określenia elementów, które pozwalałyby na ustalenie tych aspektów doświadczenia zawodowego i kwalifikacji rekomendowanych kandydatów, które zdecydowały o ich pozytywnej rekomendacji i przedłożeniu Prezydentowi RP wniosków o ich nominację na urząd sędziego Sądu Apelacyjnego w (...).

Z uzasadnienia zaskarżonej uchwały nie wynika w sposób jednoznaczny, a nawet brak jest możliwości pośredniego wywiedzenia z treści uzasadnienia zaskarżonej uchwały, że Rada uwzględniła w odniesieniu do wszystkich uczestników postępowania jednakowe okoliczności rzutujące na ocenę predyspozycji poszczególnych kandydatów do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego Sądu Apelacyjnego w (...), gdyż z treści uzasadnienia uchwały nie wynika

jakie kryteria zdecydowały o wyborze indywidualnych kandydatów w procedurze nominacyjnej, a w konsekwencji brak jest możliwości weryfikacji prawidłowości uchwały w oparciu o ustawowe kryteria.

Na marginesie wskazać należy, iż brak jest w przepisach ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa sformułowanego obowiązku przedstawienia przez Przewodniczącego zespołu członków Rady szczegółowej charakterystyki kandydatki. Wystarczające jest w tym zakresie zdaniem Sądu Najwyższego, przedstawienie bądź to argumentów przemawiających za poszczególną kandydaturą lub też okoliczności świadczących w ocenie zespołu przeciwko niej, czego zabrakło w uzasadnieniu zaskarżonej uchwały.

Uchwała Krajowej Rady Sądownictwa nr (...)/2018 z dnia 11 października 2018 r. została zaskarżona przez wszystkich kandydatów, których kandydatury nie zostały zaaprobowane przez Krajową Radę Sądownictwa w procedurze nominacyjnej a w konsekwencji, których KRS nie zdecydowała się przedstawić Prezydentowi PR.

Reasumując, poczynione rozważania prowadzą do wniosku, że skarżąca wykazała, iż zaskarżona uchwała jest sprzeczna z prawem, toteż Sąd Najwyższy na podstawie art. 398¹⁵ k.p.c. w zw. z art. 44 ust. 3 ustawy o KRS uchylił uchwałę Krajowej Rady Sądownictwa nr (...)/18 z 11 października 2018 r. co do J. S.

Wyrokiem z dnia 26 marca 2019 r., I NO 7/19 Sąd Najwyższy uchylił zaskarżoną uchwałę w punkcie 1, tj. w przedmiocie przedstawienia Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej wniosku o powołanie Pana M. K., Pani M. M., Pana J. Ś. i Pana M. U. do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego sądu apelacyjnego w Sądzie Apelacyjnym w (...), w całości. W tym miejscu zaznaczyć należy, iż przepisy dotyczące postępowania kasacyjnego, mające odpowiednie zastosowanie w niniejszej sprawie, regulują w sposób wyraźny jedynie przyczyny umorzenia przez Sąd Najwyższy całego postępowania w sprawie. Stanowi o tym art. 398¹⁹ k.p.c. stwierdzający, że jeżeli pozew ulegał odrzuceniu albo istniała podstawa umorzenia postępowania, Sąd Najwyższy uchyla wydane w sprawie wyroki oraz odrzuca pozew lub umarza postępowanie. Taka sytuacja może mieć miejsce jeżeli strony w toku postępowania kasacyjnego zawarły ugodę kończącą merytorycznie ich spór. Jednakże wówczas Sąd Najwyższy nie umarza postępowania kasacyjnego, lecz

uchyla wydane w sprawie wyroki i umarza całe postępowanie, gdyż wydanie wyroku stało się zbędne (art. 355 § 1 w zw. z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c.). Nie ma natomiast regulacji szczególnej dotyczącej umorzenia samego postępowania kasacyjnego (*vide*: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 16 czerwca 2016 r., V CSK 535/15, LEX nr 2072197).

Mając na uwadze powyższe Sąd Najwyższy na podstawie art. 355 § 1 k.p.c. w zw. z art. 398²¹ k.p.c. umorzył postępowanie w pozostałej części, gdyż orzekanie w tym zakresie stało się bezprzedmiotowe z uwagi na prawomocne orzeczenie Sądu Najwyższego z dnia 26 marca 2019 r., w sprawie I NO 7/19 uchylającego zaskarżoną uchwałę w punkcie 1 w całości.